

იმისთანა წმინდა საძმომი, ბოგბინი ბუქ-
უბი სიფყაა, ფუილუბით და ჭბრბით ბუბ-
თის გაცანა ყულა უკარბისბბაგ უსამაგლისია.

გამოდის 1918 წლის
25 ივლისიდან

რესპუბლიკა

ორშაბათი, 2 მაისი. 2022 წ. №55 (9393) ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge ფასი 1 ლარი

ღმერთო, შეაყვარე ქართველს საქართველო!

საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის ინფორმაციით, 2022 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით, საქართველოს მოსახლეობა 3 688 600 ადამიანს შეადგენს, რაც წინა წლის შესაბამისი პერიოდის მაჩვენებელთან შედარებით 1.1 პროცენტით ნაკლებია. „საქსტატი“-
ინფორმაციით, აღსანიშნავია, რომ 2021 წელს დადასტურდა უარყოფითი ბუნებრივი მატება (-13 960) და უარყოფითი მიგრაციული სალდო (-25 966).

**საპულლო
სტატისტიკა!**

**2022 წლის
1 იანვრის
მდგომარეობით, საქართველოს
მოსახლეობა 3 688 600 ადამიანს
შეადგენს, რაც წინა წელთან
შედარებით 1.1 პროცენტით ნაკლებია!**

„2022 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით, საქართველოს მოსახლეობის 59.7 პროცენტი ცხოვრობს საქალაქო დასახლებებში. ამასთან, თბილისის მოსახლეობა

მთლიანი მოსახლეობის თითქმის მესამედს შეადგენს. 2022 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით, 0-14

წლის მოსახლეობის წილი მთელ მოსახლეობაში 20.8 პროცენტს შეადგენს, შრომისუნარიან ასაკში მყოფი მოსახლეობის წილი (15-64 წლის ასაკობრივი ჯგუფი) – 63.7 პროცენტს, ხოლო 65 წლის და უფროსი ასაკის მოსახლეობის წილი – 15.5 პროცენტს.

2022 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით, კაცების რიცხოვნობამ 1 770.0 ათასი შეადგინა, ხოლო ქა-

ლების რიცხოვნობამ – 1 918.7 ათასი. ამასთან, საქართველოს მოსახლეობის 48 პროცენტი კაცი, ხოლო 52 პროცენტი – ქალია. სქესთა რაოდენობრივი თანაფარდობის მაჩვენებელი 92-ს შეადგენს, რაც იმას ნიშნავს, რომ ყოველ 100 ქალზე 92 კაცი მოდის. აღსანიშნავია, რომ 30 წლამდე ასაკში კაცების რიცხოვნობა აღემატება ქალების რიცხოვნობას, ხოლო 30 წლის ასაკიდან სახეზე გვაქვს საპირისპირო სურათი, რაც გამოწვეულია კაცებთან შედარებით ქალების უფრო მაღალი სიცოცხლის მოსალოდნელი ხანგრძლივობით. წინა წელთან შედარებით, 2021 წელს სიცოცხლის მოსალოდნელი ხანგრძლივობა 2.0 ერთეულით შემცირდა და 71.4 წელი შეადგინა, მათ შორის კაცებისათვის – 67.5

წელი, ხოლო ქალებისათვის – 75.4 წელი. 2022 წლის 1-ელი იანვრის მდგომარეობით, საქართველოს მოსახლეობის მემიგრაციული ასაკი შეადგენს 38 წელს.

2021 წელს, ემიგრანტების რიცხოვნობამ 99 974 კაცი შეადგინა, რაც წინა წელთან შედარებით 34.6 პროცენტით მეტია, ხოლო იმიგრანტების რიცხოვნობა 17.8 პროცენტით შემცირდა და 74 008 კაცი შეადგინა. ამავე პერიოდში, იმიგრანტების 82.5 პროცენტი და ემიგრანტების 88.6 პროცენტი, შრომისუნარიან ასაკში მყოფ მოსახლეობას (15-64 წლის ასაკობრივი ჯგუფი) წარმოადგენენ. 2021 წელს, იმიგრანტების 53.4 პროცენტს, ხოლო ემიგრანტების 80.4 პროცენტს საქართველოს მოქალაქეები წარმოადგენენ“...

ბრიტოლ აბაშიძე არყოფნისაკენ!

...არყოფნისაკენ! არყოფნისაკენ!
ჩემს გასაფრენად ქრიან ქარები,
გიჟურ ქროლვაში გაქრობას ვჩქარობ,
უკვე გაშლილან იალქანები,
არარსებულთან
შესაერთებლად
სულმოუთქმელად მივექანები,

დე, დამიბრძაოს თვალები ელვამ,
იქუსოს ცამ და მესხა იჭექოს,
მე იმ ქროლვაში გაოგნებული,
ვერ გავიგონებ ამ ქვეყნის ექოს,
მე დღემდე უცნობ საწვავზე ვფიქრობ,
ჩემს უსასრულოდ გრძელ გზას რომ ეყოს.

მეტორების თქემშიც რომ მოვხვდე,
აღარ ვიბრუნებ თავდასაცავად,
გაუკვლეველი გზის გასაკვლევად
სხვა ძალას ვცდი და ჩავრთავ სხვა ძრავას -
ჩემს ხორცშეუსხმელ ლამამ ოცნებებს
უხვად დავხარჯავ საგზალ-საწვავად.

იმ ოცნებების ძალით გამაფრენს
ის ცეცხლი გულზე რომ მიკიდია,
არარაობის ბოლო სადგური
არარსებული ქვეყნის კიდეა,
მაგრამ სურვილი – უფრო დიდია!

და აი, უკვე, არყოფნისაკენ
სულმოუთქმელად მივექანები,
გიჟურ ქროლვაში გაქრობას ვჩქარობ,
შავად გაშლილან იალქანები,
არყოფნისაკენ! არყოფნისაკენ!
ჩემს გასაფრენად ქრიან ქარები.

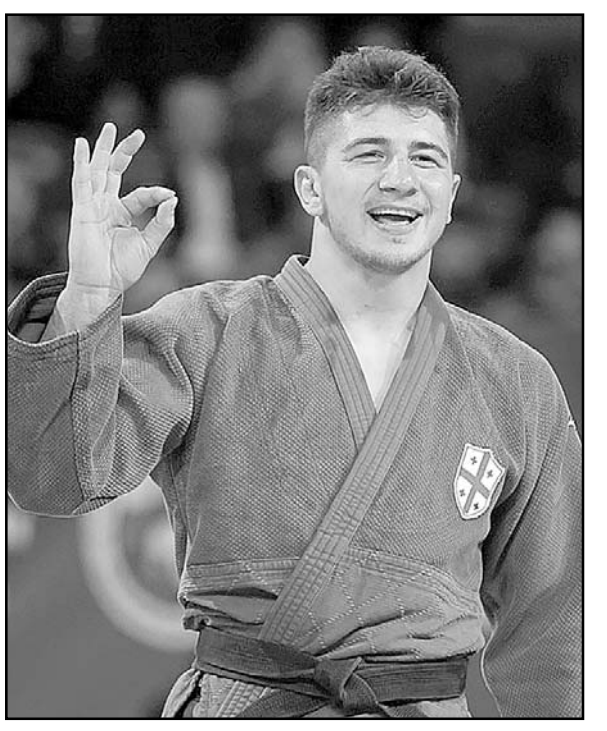
(ნაწივილი ლექსიდან)

ლუკა მაისურაძე ევროპის ჩემპიონია

სოფიაში მიმდინარე ევროპის ჩემპიონატზე ძიუდოში ახალგაზრდა ლუკა მაისურაძემ (90 კგ) ოქროს მედლის მფლობელი გახდა. ფინალურ დაპირისპირებაში ქართველმა სერბი დარკო ბრასნიოვიჩი აშკარა უპირატესობით დაამარცხა. ეს ლუკასთვის პირველი ოქროს მედალია (დიდებში) კონტინენტის პირველობაზე, მანამდე მას ევროპის ჩემპიონატზე კადეტებში და იუნორებში ჰქონდა გამარჯვება მოპოვებული. მაისურაძე მსოფლიოს 2019 წლის და ევროპის 2019, 2020 წლების ბრინჯაოს მედლის მფლობელია (მკგ-ში). ფინალურ ბლოკში ბრინჯაოს მედლისთვის იჭიდავა გურამ თუშიშვილმა და დამაჯერებელი გამარჯვება მოიპოვა!

ტურნირზე ბრინჯაოს მედლის მოპოვების შანსი ჰქონდა ვარლამ ლიბარტელიანსაც (100კგ), მაგრამ ნაკრების კაპიტანი რეპეეაში ესპანეთის სახელით მოასპარევე ნიკოლოზ შერაზადიშვილთან დამარცხდა. ევროპირველობას ადრეულ ეტაპზე გამოეთიშნენ ილია სულამანიძე და სოფიო სომხიშვილი.

კონტინენტის პირველობაზე, საბოლოოდ საქართველოს ნაკრების ანბარიშია ორი ოქროს და ორი ბრინჯაოს მედალია. საქართველოს ნაკრებმა გუნდური მისამხი ადგილი დაიკავა.

თემის გაბრკილება იხილეთ 80-10 გვ.ზე

გავაკლიეროთ ჯარი, გაღვაკრიხოთ ქვეყანა!

ყველა ნიჭზე კლიერია ქვეყნის დასვის ნიჭი!

გილოცავთ საქართველოს თავდაცვის ძალების დღეს მინდა, ეს დღე განსაკუთრებულად მივულოცოთ თავდაცვის ძალების წარმომადგენლებს, ჩვენს საბრძოლო ჯარს, ჩვენს ოფიცრებს, სიარულბრძენებს, რიგით სამხედროებს, რომლებიც ასრულებენ ყველაზე მნიშვნელოვან სამუშაოს, იცავენ ჩვენს ძვირფასს და მის თავისუფლებას, – ამის შესახებ საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ლარიბაშვილმა ვაზიანში, IV ქვეითი ბრიგადის ბაზაზე, თავდაცვის ძალების დღისადმი მიძღვნილ ღონისძიებაზე სიტყვით გამოსვლისას განაცხადა.

მთავრობის მეთაურის შეფასებით, დიდი პატივი და პატიროტიზმია, ერთგულად ემსახურო შენს ქვეყანას, იყო მისი ერთ-ერთი მთავარი საყრდენი – ქართული ჯარის ნაწილი.

„დიდი სიამაყის განცდაა, შენი წვლილი შეიტანო მის განვითარებასა და გაძლიერებაში. მინდა, ყველა სამხედროს მადლობა გადაგიხადოთ საქართველოს სამსახურისთვის. დღევანდელი დღე მინდა მივულოცო ჩვენს დაუმარცხებელ დაჭრილ სამხედროებს, რომლებიც ჩვენს ქვეყანას ვაჟკაცურად იცავდნენ ყველა ფრონტზე, მათ შორის იცავდნენ მსოფლიო მშვიდობას და სტაბილურობას. თავდაცვის ძალების დღეს მინდა, განსაკუთრებული მადლიერება გამოვხატოთ ჩვენი ვეტერანების მიმართ, რომლებიც ურთულესი გამონკვევების პირობებში ერთგულად ემსახურნენ ჩვენს ქვეყანას და ჯარს და პირნათლად მოიხადეს თავიანთი ვალი ჩვენი ქვეყნის წინაშე. არ არსებობს თავდაცვის ძალების არც ერთი მიმართულება, სადაც ჩვენმა სამხედროებმა და ვეტერანებმა არ შექმნეს ბრძოლის, შემართების, გამირობის, პროფესიონალიზმის საამაყო მაგალითები. ძალიან დიდია მათი დამსახურება ჩვენი ქვეყნის წინაშე. ასევე, ძალიან მისარია, რომ მათ კვალდაკვალ, ჩვენ გვეყვას ახალგაზრდა სამხედროები, მაღალი დონის სამხედრო განათლებით, დიდი მოტივაციით და შემართებით,

რომლებიც გამოცდილი მებრძოლების გვერდით იმალდებენ თავიანთ პროფესიონალიზმს და განსახიერებენ ჩვენს მომავალს. თავდაცვის ძალების დღეს უნდა გავიხსენოთ ჩვენი დაღუპული გმირი მებრძოლები. ქედს ვიხრი მათი სსოვნის წინაშე. ისინი ყოველთვის დარჩებიან ჩვენი ჯარის და საზოგადოების მესიერებაში, როგორც პატრიოტიზმის და თავდადების მაგალითი“, – განაცხადა პრემიერმა.

მთავრობის მეთაურმა მადლობა გადაუხადა საერთაშორისო პარტნიორებს, ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და ნატოს წევრ ქვეყნებს ქართული ჯარის გაძლიერების მხარდაჭერისთვის.

„ჩვენი ისტორია და დღევანდელი, რომელიც გამონკვევებით იყო და არის აღსავსე, ჩვენგან მოითხოვს, კიდევ უფრო მეტი შემართებით გავაგრძელოთ ჩვენი ჯარის გაძლიერება, ჩვენი ჯარის ტრანსფორმაციის პროცესი. დასახული გრძელვადიანი გეგმის მიხედვით ჩვენ შევძლებთ ჩვენი ჯარის კიდევ უფრო გაძლიერებას, მზადყოფნისა და თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცებას, მნიშვნელოვნად გაზრდას. დღევანდელ დღეს მინდა, ასევე მადლობა გადაუხადო ჩვენს მეგობრებს, პარტნიორებს – აშშ-ს, ნატოს წევრ ქვეყნებს, ყველას, ვინც მხარს უჭერს, ესმარება ჩვენი ჯარის გაძლიერებას. დღეს, თავდაცვის ძალების დღისადმი, ეკლესიასთან ერთად, არის ყველაზე ავტორიტეტული ინსტიტუტი საქართველოში. ეს, რა თქმა უნდა, თქვენი, თითოეული სამხედროს დამსახურებაა. კიდევ ერთხელ მადლობას გიხდით ერთგული სამსახურისთვის, გისურვებთ წარმატებას და გამარჯვებას ყველგან. ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი!“ – განაცხადა ირაკლი ლარიბაშვილმა.

ირაკლი ლარიბაშვილი: გილოცავთ საქართველოს თავდაცვის ძალების დღეს! ჩვენი ისტორია და დღევანდელი, რომელიც გამონკვევებით იყო და არის აღსავსე, ჩვენგან მოითხოვს კიდევ უფრო მეტი შემართებით გავაგრძელოთ ჩვენი ჯარის გაძლიერება

პირად შემადგენლობას თავდაცვის ძალების დღე პარლამენტის თავმჯდომარემ შალვა პაპუაშვილმა, თავდაცვის მინისტრმა ჯუანშერ ბურჭულაძემ და თავდაცვის ძალების მეთაურმა, გენერალ-მაიორმა გიორგი მათიაშვილმა მიულოცეს.

სტეც „დელტასა“ და სს „თამ“ თბილავიამშენის ერთობლივი ძალისხმევით ასლად მოდერნიზებულმა UH-1 იროკუეზის ტიპის ვერტიკალურმა ვაზიანის სამხედრო ბაზას საქართველოს დროშით გადაუფრინეს. ასევე, ბაზას გადაუფრინეს თავდაცვის ძალების კუთვნილმა განახლებულმა „სუ-25“ ტიპის მოიერიშე თვითმფრინავებმა.

ღონისძიების დასასრულს სტუმრებმა სამწყობრო მოედანზე გამოფენილი საქართველოს თავდაცვის ძალების შეიარაღებაში არსებული ქართული და უცხოური ტექნიკა და შეიარაღება დაათვალიერეს. პარალელურად, ბრიგადის ტერიტორიაზე, სანვრთნელი თვითმფრინავიდან, სპეციალური ოპერაციების ძალების სამხედრო მოსამსახურეებმა საპარაშუტო ნახტომი განახორციელეს, რომლის დროსაც საქართველოს სახელმწიფო დროშა და თავ-

დაცვის ძალების დროშა გაშალეს. ღონისძიებას აღმასრულებელი და საკანონმდებლო ხელისუფლების წევრები, დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები და თავდაცვის ძალების დაჭრილი სამხედრო მოსამსახურეები დაესწრნენ.

ღონისძიების ოფიციალური ნაწილის დაწყებამდე საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ლარიბაშვილმა, პარლამენტის თავმჯდომარემ შალვა პაპუაშვილმა, თავდაცვის მინისტრმა ჯუანშერ ბურჭულაძემ და თავდაცვის ძალების მეთაურმა, გენერალ-მაიორმა გიორგი მათიაშვილმა ბრიგადის ტერიტორიაზე არსებული მემორიალი გვირგვინით შეამკეს და წუთიერი დუმილით პატივი მიაგეს საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის დაღუპული სამხედროების სსოვნას.

30 აპრილი საქართველოს თავდაცვის ძალების დღეა. 31 წლის წინ, 30 აპრილს, დამოუკიდებელი საქართველოს ისტორიაში პირველად, წვევამდებელი სავალდებულო სამხედრო სამსახურში გაიწვიეს. სწორედ ეს მოვლენა გახდა საქართველოს თავდაცვის ძალების დღის შექმნის საფუძველი.

მიუას პარტია იმდენ აღამიანს ვეღარ აბრძობს, რამ „FREE MIŠHA“ პლაკატი მილიანად გაუშალოს!

რუსეთ-უკრაინის ომის პარალელურად, მივიწყებულია ექს-პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა საზოგადოებას თავი კვლავ შეახსენა. შეახსენა ისე, რომ ფეხზე დააყენა „სახალხო დამცველი“ და არასამთავრობო ორგანიზაციები.

ომბუდსმენის განცხადებით, სააკაშვილის ჯანმრთელობის მდგომარეობა არათუ დასტაბილურდა, არამედ გაუარესდა, რაც იმას ნიშნავს, რომ ჩატარებული მკურნალობა ეფექტიანი არაა. **ნინო ლომჯარიას** მოსაზრებას არასამთავრობოებიც იზიარებენ და ერთობლივ განცხადებას ავრცელებენ, სადაც წერია, რომ სააკაშვილს სამედიცინო დახმარება ქვეყნის ფარგლებს გარეთ ესაჭიროება. ანალიტიკოსი **ირაკლი ლატარია** აცხადებს, რომ სააკაშვილს ჯანმრთელობის მხრივ არაფერი ანუუხებს და ის მხოლოდ დეპრესიაშია. დეპრესია კი გამონკვევლია იმით, რომ მას ციხის გისოსები და ბადრაგები არ მოსწონს.

„საკაშვილს არაფერი სჭირს. მან როდესაც გაიზარა, რომ ციხეში დიდი ხანი მოუწევს ყოფნა, უბ-

რალოდ დებრესია დაენყო. თურმე ციხის გისოსები და ბადრაგები არ მოსწონს და მითხარით ერთი პატიმარი, ვინც ამბობს, რომ ციხეში მომწონსო. სასამართლოში ხან ისეთ ჯანზეა, ლამის ფანჯრებიდან გადმოსტეს

და როგორც კი ადოკატები ეტყვიან, თავი მოიმკვდარუნოს, ეგრევე ჯანმრთელობის პრობლემა ექმნება. ტიპი 21-ე საუკუნის აფერისტია. მის მიერ შექმნილ ციხეში რომ ყოფილიყო, მართო დებრესია კი არ დაენწყებოდა, ყველაფერი დაემართებოდა“, – განაცხადა ლატარია.

მისივე თქმით, სააკაშვილს ომის ფონზე ყურადღება მოაკლდა და კვლავ საკუთარ ჯანმრთელობას იყენებს, რათა ისე მიიქციოს საზოგადოების ყურადღება. ანალიტიკოსის თქმით, სააკაშვილმა რამდენიც არ უნდა აბაკუნოს ფეხები, მის დასახსნელად ქუჩაში ხალხი აღარ გავა.

ხელისუფლებამ სააკაშვილის ყველა თანამოაზრეს მისცა უფლება ციხეში შესულიყო და უთხრა, რაც გინდათ ის ქენითო. ამის მუხედგად, სააკაშვილზე მიზმიული ადამიანებიც კი ვერ ამბობენ, რომ მას რაიმე სერიოზული დაავადება სჭირს. თამარ ჩერგოლიშვილმა ძალიან კარგი რამ თქვა, ვცტირებ მის სიტყვებს 24

ნუთუ ავღანი სველანი დაქრნის საქართველოს მიწაზე?!

ერთი დღიკოს და მისი სწორი გიჟის სველანი ავღანი

მიზანმიმართული დედიკოს უთქვამს, ჩემი შვილიკოს ციხის ეზოში სეირნობაზე უარს იმის გამო ამბობს, რომ მამათულის სველანის მუხარამა ნივთიერებას უზიანებს, ისეთი ფაქტი სულისა და იმავდროულად, ისეთი თავისუფლების მოყვარული ადამიანია, რომ ძალიან უძალიანესად უზიანებს.

კაცად, უფრო სწორად, მამრობითი სქესის ადამიანად რომ დაიბადები, მთელი ცხოვრება ორი რამისთვის უნდა იყო მზად – ომში წასასვლელად და ციხეში ჩასაჯდომად. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, რადგან წინასწარ არავინ იცის, ცხოვრება რას უშაბდებს, კაცი მუდმივ რეჟიმში შინაგანად უნდა იყოს მზად ამა თუ იმ განსაცდელის მისაღებად. ამის მერე გაირკვევა, კაცად დაიბადე, არაკაც-

ად, თუ „პუსტა-პუსტად“ (თუ ვინმე იკითხავს, ეს „პუსტა-პუსტა“ რაღა არისო, მოკლედ მოვუჭრი, ორი დავითის, ბაქრაძისა და უსუფაშვილის „პოლიტიკურ“ პორტრეტებს დახედეთ-მეთქი).

ცხოვრების პირველ ეტაპზე, ბავშვობაში, მშობლის და მეტადრე დედის უპირველესი მოვალეობაა (ახალს არაფერს ვამბობ), შვილი საუკუნეებით დამკვიდრებულ წესებს აზიაროს, თავისი მასწავლებლობა ქვეყნის, რომელსაც სამშობლო ჰქვია და ადამიანის, ანუ გარემომცვეთა მიმართ, სრულად გასაიგრძელებინოს. ასწავლოს, რა არის ღირსება, რა არის მოვალეობები და სად გადის უფლებების ზღვარი. რძიანი სულგუნი, შუშა კიტრი და დედიკოს-შვილიკოს ძახილი „გაზრდისთვის“ შეიძლება სასარ-

გებლო იყოს, მაგრამ აღზრდას (არც ამ შემთხვევაში ვამბობ რაიმე ახალს) სულ სხვა კრიტერიუმები განსაზღვრავს.

ყველაზე „უფრო“ მაინც ის მიკვირს, რომ „დედიკოს გიჟი“ ცხოვრების ორივე გამოცდაში უკვე მამრად რომ არის ჩაჭრილი – „მთავარსარდალი“ თვითმფრინავის დანახვაზე „ომიდან“ რომ გაიძევა და კრუნხვებში ჩავარდნილი სუთმების ვერ მოიკრუნხვებს და მაინც „გიჟად“ რომ შარაცხავს და ამის მიერ, ციხის გიოსოსის და მათთვის სველანის დანახვაზე რომ ისევ ნერვული სპაზმები, ანუ კრუნხვები ემართება – ეს მსვლილი და ლანარი, ეს არაბრუნება რომ უნდა გვიმართებოდეს და რომორ უნდა გვიმართებოდეს? ნუთუ ავღანი მორალურად ცვიდანი დაქრნის ჩვენი ლამაზი საქართველოს მიწაზე?

კარგად მესმის, როცა პრობლემაზე დაპირზე დევს, თემის სიღრმეებში ჩასვლამ მკითხველში ცოტა უხერხულობაც შეიძლება გამოიწვიოს, ამიტომ, შესვენებისთვის, მხოლოდ ერთს ვიტყვი – ყველა კონკრეტული შემთხვევით დასტურებული ჭეშმარიტებაა, რომ „ყველაფერი ბავშვობიდან იღებს სათავეს“. მსოფლიოს ისტორიამ უამრავი შემთხვევა იცის, ე.წ. დედიკოს ბიჭები და მორალურად ცვედანები როგორ ყა-

ლიბდებოდნენ სადისტებად და ტირანებად. ეს თემა ლიტერატურისა და კინოხელოვნების ერთ-ერთ დიდ სეგმენტს წარმოადგენს, რადგან მასშტაბური და უაღრესად საჭირობო პრობლემაა. ფსიქოლოგები, როგორც წესი, იმ დასკვნამდე მიდიან, რომ

სხვისი უპატივობით სიამოვნების მიღება ხელი აღზრდის შედეგად განვითარებული სულიერი სიწმინდისა და სხვა სისუსტეების კომპლექსია.

ყოველივე შემთხვეული რომ შევჯავშო, მიხეილ სააკაშვილის აღზრდაზე ზრუნვა ძალიან დაგვიანებულია (ეს ისე, სხვათა შორის, თუნდაც – ხუმრობით) და საქართველოს გულზე მავთულხლართები რომ გააფლავებინა რუს ოკუპანტს და ათიათასობით ადამიანს მზე რომ დაუბნელა და ცხოვრება გაუმწარა (მათ შორის ციხეში) და ეს რომ არ ანუხებს, უფრო სწორად – ფეხებზე ჰკიდია და ციხის ეზოს მავთულხლართი „ნერვულ სისტემას რომ უზიანებს“ და გისოსების მიღმა დანახული ცა რძიანი სულგუნის. შუშა კიტრის და სააღდგომო კვერცხის ქამის მადას უკარგავს, სწორედ ამის გამო არის ციხეში ჩასაღობი.

რა არის ექვსი წელი ასეთისთვის?
ბიძინა ღვალი
01.05.2022 წ.

სასამართლო „ფორულას“, „მთავარი არხისა“ და საბიუჯეტო წინააღმდეგ სუს-ის უფროსი სარჩელი დააკაყოფილა – GDI

„სამართლო დამოკრძალი ინიციატივის“ ცნობით, თბილისის სასამართლო სასამართლოს სამომავლო საქმიანობის მოსამართლე ნანა შამათია-ვაშაძე განაცხადა, რომ მისი საქმიანობის მიზანმიმართული საქმიანობაა „ბრიტოლ ლილუაშვილი შპს „ფორულას“, შპს „მთავარი არხის“ და ლივან საბიუჯეტო წინააღმდეგობის სასამართლო დანაკარგების გრიგოლ ლილუაშვილის სარჩელი და შენახვისად დააბრუნა მის მიმართ ციხისწამების ფაქტი.

საქმე ეხება სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის ხელმძღვანელის გრიგოლ ლილუაშ-

ვილის სარჩელს, რომლითაც მან სადავოდ გახადა შპს „ფორულას“ და შპს „მთავარი არხის“ ეთერში გავრცელებული განცხადებები, რომლებიც დანაშაულებრივ სქემებში, ე.წ. ქოლ-ცენტრების საქმეში, სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის და მისი როგორც ამ უწყების ხელმძღვანელის საკვანძო ფიგურირებას უკავშირდება.

„სამწინააღმდეგობის სასამართლო არ გაიზიარა მედიის წარმომადგენლების პოზიციები, ხოლო შედეგად, მოსამართლე დაეთანხმა მოსარჩელეს და აღნიშნა, რომ ჟურნალისტის მიერ მოკუთხული განცხადებებით მოსარჩელეს შეეღობა პატივი, ღირსება და საქმიანი რეპუტაცია.“

- ორგანიზაციაში მიიწვევენ, რომ საყურადღებოა, რომ სასამართლო დავის მიმდინარეობისას დამატებით რამდენიმე ძირითადი პრობლემა გამოიკვეთა:
- მოსამართლემ სუს-ის ხელმძღვანელის სარჩელის მიმართ განსაკუთრებული ინტერესი გამოიჩინა და მსგავსი კატეგორიის საქმეების განხილვის პრაქტიკისგან განსხვავებით, არაორდინალურად სწრაფად, შემჭიდროებულ ვადებში, სარჩელის შეტანიდან ორ თვე ნახევარში განიხილა;
- მოსამართლემ არ დააკმაყოფილა მოპასუხე ტელეკომპანიების და დეპუტატის თითქმის არც ერთი შუამ-

დგომლობა, მათ შორის შუამდგომლობები საქმის შეწყვეტასთან და მტკიცებულების დართვასთან დაკავშირებით;

- სასამართლომ არ მიიღო მხედველობაში, რომ სახეზე არ გვაქვს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული არც ერთი წინაპირობა, რომელიც განცხადების ცილისწამებულად აღიარების შესაძლებლობას იძლევა. მათ შორის, არ დასტურდება ზიანი, რომელიც მოსარჩელეს მიადგა გავრცელებული განცხადებებით და მოსარჩელემ ვერც მის დაამტკიცა, რომ მოპასუხეები მოქმედებდნენ აშკარა და უხეში დაუდევრობით;
- მოსარჩელემ თავისი პო-

ზიცია დაამყარა ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს და ეროვნული სასამართლოების გადამწყვეტილებების მანიპულაციურ განმარტებებს, რაც სასამართლოს შეცდომას შიშვევანის მცდელობას წარმოადგენდა;

- სასამართლომ არ გაითვალისწინა მსგავსი გადამწყვეტილების მიღებით გამოწვეული საფრთხეები. მათ შორის ყურადღება არ გაემხვილებია იმაზე, რომ სარჩელი შეტანილია სუს-ის ხელმძღვანელის მიერ, რომელსაც მედიკომის გაგრილებული კრიტიკული მოსაზრებების მიმართ მეტი თმენის ვალდებულება გააჩნია.

საათი ჩვენ ვხედავთ, რომ სააკაშვილი ავად არის. ამან ხალხი ქუჩაში არ გამოიყვანა, აქედან გამომდინარე სააკაშვილი უნდა შეეგუოს იმის, რომ ის პატიმარია. ფეხებს ტყუილად აბაკუნებს, ამ ბაკუნით არაფერი შეიცვლება და ტყუილად ფეხები დაეღლებს.

თქვენს კითხვას რომ დაგუბრუნდეს, ის ფსიქიკურად შეშლილი ადამიანია. არ არის გამორიცხული, მალე ვნახოთ დაჩოქილი სააკაშვილი, რომელიც ტირილს დაინწყებს. ადამიანი შემოიპარა ქვეყანაში, რომელსაც განაცხადი აქვს გაკეთებული ევროკავშირის წევრობაზე. სულ რომ პატიოსანი ადამიანი იყოს, არაფერში დამალული შემოიპარა და ამისთვის სასჯელი ხომ უნდა მოიხადოს? მას მასაჟისტს და მკერდით მხატვარს ვერავენ შეუყვანს, ამას უნდა შეეგუოს. ისეთი ლანარია, რომ პატიმარიც კი ლანარობს, ეს ადამიანი ჩემი ქვეყნის მთავარსარდალი როგორ იყო, – აღნიშნა ირაკლი ლატარიაძე.

* * *

ანალიტიკოს ლადო ბოჭაძის თქმით, სააკაშვილის ჯანმრთელობის მდგომარეობის საკითხი არასამთავრობო ორგანიზაციების გადასანწყვეტი არაა და ამას სპეციალისტები უნდა წყვეტდნენ. მისივე განცხადებით, არც ერთ ექიმს არ უთქვამს, რომ ექსპრეზიდენტი უცხოეთშია გადასაცვანი.

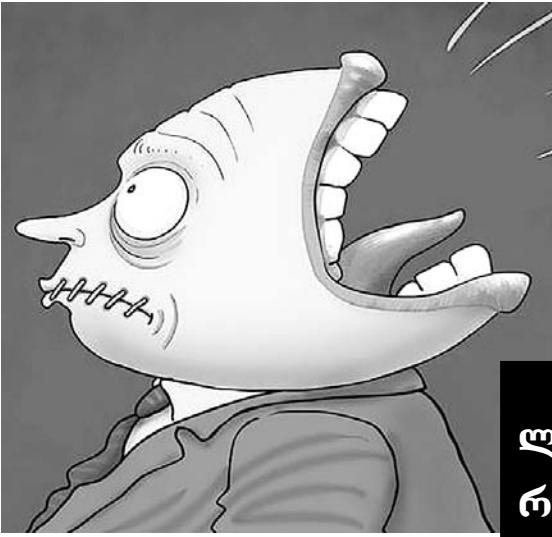
„საკაშვილის ჯანმრთელობის მდგომარეობის გარკვევა სამოქალაქო სექტორის გადასანწყვეტი არაა. ეს

არის ექიმების და პროფესიონალების გადასანწყვეტი. არაერთი ექიმის შეფასება მოვისმინეთ, რომ პატიმარის საზღვარგარეთ გადაყვანა არ ესაჭიროება. მას აქვს ყველა პირობა იმისთვის, რომ მიიღოს საკვები, მედიკამენტები და იმკურნალოს. მკურნალობას შედეგი როგორ ექნება, როდესაც ადამიანი ქამაზე უარს ამბობს. თუ ვინმე არის სააკაშვილის ჯანმრთელობის მდგომარეობით დაინტერესებული, უპირველესად ეს არის ხელისუფლება. მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესება ისევე და ისევე ხელისუფლებისთვის არის საზიანო. მის ჯანმრთელობასთან დაკავშირებით, დღეს საზოგადოების რეაქციასაც კარგად ვხედავთ. მისი პარტია იმდენ ადამიანს ვეღარ აგროვებს, რომ „free მიშას“ პლაკატი მთლიანად გაშალოს. რატომ? – მისი ქმედებებიდან გამომდინარე. საოცარია, ნეტა რა დაავადებაზეა საუბარი, რომელიც საქართველოში არ იმკურნება? ასეთი რამ არ არსებობს. გასაგებია, სააკაშვილი რომელიც 9 წლის განმავლობაში პრეზიდენტი იყო და სულთანით ცხოვრობდა, მისთვის ახლა ციხეში ჯდომა რთულად გადასატანია. არც ერთი პატიმარი არაა ბედნიერი, მათაც აქვთ ჯანმრთელობის პრობლემა, მაგრამ ისინი სასჯელს და მათზე არავინ საუბრობს, რომ სადმე გადაიყვანონ. მესმის, ვიღაცისთვის შეიძლება ის განსაკუთრებული პატიმარია, მაგრამ კანონისთვის ის ისეთივე პატიმარია, როგორც სხვა დანარჩენი“, – აღნიშნა for.ge-თან ლადო ბოჭაძემ.

ომის ფონზე საკუთარი ჯანმრთელობით საზოგადოების წინაშე თამაშობს თუ არა, ამ კითხვაზე ანალიტიკოსის ასეთი პასუხი აქვს:

„მისი მიზანი თავისუფლებაა. ახლა უფრო კარგად ვხედავთ, რა იყო მისი უკრაინიდან გამოპარვის მიზეზი. საბოლოო ჯამში, მას ჰქონდა მიზანი, რომ ამ პერიოდში სიტუაცია აერია, ყოფილიყო რევოლუცია და ხელისუფლება ისე გადაეყვანებინა. მისი სურვილი იყო, რუსეთ-უკრაინის ომს საქართველო სააკაშვილის ხელისუფლებით შეხვედროდა. პირველი, რასაც გააკეთებდა, რუსეთთან ღია ომში ჩაერთვებოდა. მთელი მსოფლიო არა მარტო ბუჩაზე და მარიაპოლზე, არამედ თბილისსა და ქუთაისზე ილაპარაკებდა. მისდა საუბედუროდ და ჩვენდა სასინარულოდ, მას არც რევოლუცია გამოუვიდა, არც მისი გამოყვანა მოხდა, პერიქით, კიდევ ერთი სისხლის სამართლის საქმე დაიშალა. არც ერთ საერთაშორისო ორგანიზაცია მის ჯანმრთელობის მდგომარეობას არ ეხმინება. მხოლოდ მისი თანაპარტიელები ინტერესდებიან. პატიმრების უფლებები რომ ირღვეოდეს, ევროკავშირი კითხვას გამოგვიგზავნიდა? – არა, რა თქმა უნდა. მას საკუთარი პარტიის გარდა, პოლიტპატიმრად არავინ თვლის, არც ერთი ოპოზიციური პარტიაც კი“, – აღნიშნა ანალიტიკოსმა.

ესაუბრა ძაითი გიორგაძე

ყველა თავის მათი დას მიხედოს!

დგანან და ჭკუას გვარიგებენ. მოვტყუვდით იმაშიც, რომ საქართველოს ხელისუფლებას უკრაინასთან დაკავშირებით პირდაპირი პოზიცია მაშინვე უნდა გამოეხატა. მერე კი ჩავიდინე უკრაინაში, მაგრამ უკვე გვიანი იყო. ეს ხალხი ამ თემით აბელირებს და ჩიჩხინს არ ეშვება. თუ ამ ყველაფერს მთავარი და საერთო სტრატეგიული პარტნიორი ამერიკა ვერ ამჩნევს და ვერ აგვარებს, მაშინ საქართველოს ხელისუფლებამ ამაზეც ხმა მაღლა უნდა ისაუბროს, — ამბობს ბერიძე.

ბოლოს და ბოლოს, არსებობს თუ არა უკრაინის ხელისუფლებაში კონკრეტული ჯგუფი, რომელიც საქართველოს და უკრაინას შორის ღაპირისპირების ინსტენირებას ცდილობს? რა არის მათი მიზანი და რატომ უკავშირებს ამას საქართველოს ხელისუფლება „ნაციონალურ მოძრაობას“ და მიხეილ სააკაშვილს?

ედიშარ გვენეტაძე: უკრაინელი ხალხი ამ თახსირი პოლიტიკოსების ხელში მისვლას!

ვაჟა ბერიძე: უკრაინელი „მასტები“ აუკარა სისულელეებს ჩმახავენ!

თხვევითი არ არის და ეს უკრაინაში დაწყებული ომის შემდეგ კიდევ უფრო კარგად გამოჩნდა. ის აქ ჩამოიყვანეს და უკრაინიდან გამოუშვეს, რადგან იცოდნენ, რუსეთი ომს იწყებდა. სააკაშვილს კი დაფალება მიეცა, რომ საქართველოში გადატრიალება მოეხდინა და ქვეყანა ომში ჩაერთო.

ეს ვერ მოხდა, რადგან საქართველოს სპეცსამსახურებმა და ხელისუფლებამ სიზუსტით იმუშავეს. ამიტომ პოდოლიაკებს, არესტოვიჩებს, არახამიებს კოვჩი ნაცარში ჩაუფარდათ. როგორც ჩანს, იქ მოხდა შეთანხმება, რომ სააკაშვილი უკრაინიდან წამოვიდოდა, აქ ამბებს დაატრიალებდა და საქართველოში პარალელურად გახსნილი ფრონტი, ალბათ, რუსეთის დასუსტება მოხდებოდა. ვინ დაწერა ეს სცენარი, ვისი მუშევრით თამაშობს ეს ხალხი, არ ვიცი. ფაქტი ერთია, აქ დაინტერესებული ხალხია, რომლებსაც კარგად დაწერილი გეგმა ამოუყვარდათ. ახლა კი გადიზიანებული საქართველოს ხელისუფლების გაშვებას საერთაშორისო ასპარეზზე ახდენენ, — ამბობს გვენეტაძე.

„საქართველოს ხელისუფლება დღემდე მუშაობს და ჩვენი მოსახლეობა ხედავს, ვისთან და რა გეგმასთან გვაქვს საქმე. ესენი წმინდა წყლის მოლაღატეები არიან. ამ ხალხს საქართველოში იმ სისხლის დატრიალება და განმეორება უნდა, რომელიც დღეს უკრაინაში მიდის. გათვლა ერთადერთია, ენ-მა ყველა არჩევნებით თუ სოციალური კვლევებით დაინახა, რომ ხელისუფლებაში ვეღარ

ბრუნდება. 2024 წელს ეს შარლატანები მაქსიმუმ 7-8%-ს თუ აიღებენ. ამიტომ პოლიტიკურ არენაზე რომ დარჩნენ, მათთვის მხოლოდ ერთადერთი გამოსავალი არსებობს, სახელმწიფო გადატრიალებით ქვეყნის ხელისუფლებაში დაბრუნდნენ. ამიტომ საქმეში ისეთი პოლიტიკური შარლატანები ჩართეს, როგორც არესტოვიჩი და მისი გუნდი. უკრაინელი ხალხი, ამ გათახსირებული პოლიტიკოსების ხელში მეცოდება, — დასძენს ედიშერ გვენეტაძე.

პოლიტოლოგი ვაჟა ბერიძე კი მიიჩნევს, რომ უკრაინას და მის ხელისუფლებას მყოფ ზოგიერთ პოლიტიკოსს საბჭოთა კავშირის დროინდელი სინდრომი ანუხებს. დიდმა ძმამ პატარა მუდმივად უნდა დატუქსოს და ჭკუა ასწავლოს. ბერიძე აცხადებს, რომ არესტოვიჩის ყოველდღიური ჭკუის სწავლება კი ზუსტად ამას ჰგავს. ყველა ქვეყანას საკუთარი პოლიტიკა და დღის წესრიგი აქვს. ჩვენს ხელისუფლებას, როგორც უნდა, ქვეყანას ისე მართავს და უკრაინიდან თითის ქნევა არავის სჭირდება.

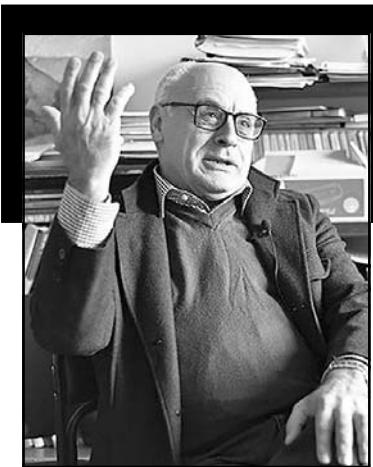
„უკრაინა-საქართველოს ურთიერთობები უფროსი მძის დამოკიდებულებას დაემსგავსა. ახლა ის სტრატეგიული თვალსაზრისით, დასავლეთისთვის უკვე საქართველოზე მნიშვნელოვანია, საბოლოო ჯამში, გამოვიდა, რომ მათ ნებას უნდა დაეყვებოთ. მით უმეტეს ჩვენი ქვეყნის ყოფილი ხელისუფლების წარმომადგენლები არიან დესანტირებული და არაა გამოირიცხული, მათ მითითებებსაც ახმოვანებენ. ეს ხალხი მრჩეველებად და ოფიციალურ თანამდებობებზე ჰყავთ დანიშნული.

ჩვენი ხელისუფლება იმაში მოტყუვდა, რომ ამაზე თავიდანვე აფილტავი უნდა აეტეხა. ეს არ მოხდა, შედეგი კი ის მივიღეთ, რომ ვიღაც შემთხვევითი ტიპები

ბერიძე სააკაშვილის საქართველოში დაბრუნებას ომის გამო რეალურად მიიჩნევს და ფიქრობს, რომ მას გეგმა არ გამოუვიდა. ამიტომაც ახლა ცხიდან თავის დაღწევის სხვადასხვა ხერხებს ეძებს და ამაში უკრაინის ზოგიერთ მაღალჩინოსანსაც იყენებს.

„ჩვენი ხელისუფლების სიბრძნე ამ ბოლო დროს უკანმიდევნებელი ლამპარით არის. რა თქმა უნდა, სააკაშვილი ქვეყანაში ზუსტად ომის გამო ჩამოვიდა. ის კონკრეტული დავალებით წამოვიდა და ჩვენს ხელისუფლებას თავი დააჭერინა. როგორც ჩანს, ქვეყანაში რევოლუციის გზით გადატრიალება პქონდა დავალბული. იფიქრა, მის დაკავებას ქვეყანაში გადატრიალება მოჰყვებოდა, შემდეგ კი საქართველოში ახალი ფრონტის ხაზიც გაიხსნებოდა. ეს არ გამოვიდა. ჩვენმა ხელისუფლებამ ის დააკავა და ახლა ცხიში უნდა ამიტომაც სააკაშვილი ცდილობს ცხის თავი დააღწიოს. ჩვენს ხელისუფლებას და პირადად პრემიერს მოვუწოდებ, რომ ხალხს უფრო მეტი ესაუბროს. გასაგებად აუხსნას, რა ხდება და საქმე რასთან გვაქვს. კი ბატონო, საუბრობს რაღაცას, მაგრამ მასზე მკვეთრ განცხადებებს კობახიძე უფრო აკეთებს. არ ვიცი, იმიტომ ხომ არა, რომ მას ივანიშვილთან უფრო მჭიდრო კომუნიკაცია აქვს. ივანიშვილი გონიერი კაცია და ბევრი სიკეთე აქვს გაკეთებული, მაგრამ ის პოლიტიკაში აღარ არის და უკრაინელები ვის დაეღაპარაკონ? რაღაცა იმპროვიზაციების მეშვეობით, ვიღაც მთავარული „მასტები“ არესტოვიჩის და მისი მსგავსების სახით, ჭკუას გვასწავლიან. პერიოდულად, საქართველოს დამოკიდებულების შესახებ სისულელეებს ჩმახავენ და ეს ყოველად მიუღებელია. ამიტომ პრემიერს მოვუწოდებ, უფრო დამოუკიდებლად იმოქმედოს, — ამბობს ბერიძე.

ლიკა ბერიკაშვილი

უკრაინელების გულისთვის ვერს მართველბს ბავწირავთ, ვერს აფხაზებსა და ოსებს და ვერს საუკუნეაგამოვლილ მებოგრობას!

მიხეილ სააკაშვილი საქართველოში დასტაბილიზაციისთვის შეგოიპარა

პოლიტოლოგ რამაზ საყვარელიძის განცხადებით, იმ შემთხვევაში თუ გაიხსნება ქართულ-მოლდოვეური ფრონტი, რუსეთის მოუწევს საჯარისო ფორმირების გაშვება ამ რეგიონებში, თუმცა ქართული და მოლდოვეური ფრონტი დიდი პრობლემა არ არის რუსეთისთვის, რომელსაც საჯარისო ფორმირებები ბაზის სახით ჰყავს საქართველოს ოკუპირებულ რეგიონებში და ძალიან მცირე საომარი მანევრის დონეზე შეუძლია ერთ საათში გადაკეცოს საქართველო. Forge რამაზ საყვარელიძეს ესაუბრა.

— არსებობდა კონკრეტული ინფორმაციები, რომ ომი უნდა დაწყებულიყო უკრაინაში ნოემბერში ან დეკემბერში, სწორედ ამ მიზნით ჩამოვიდა სააკაშვილი, რომ აქედან ყოფილიყო მზაობა მეორე ფრონტის გახსნის, — აცხადებს ირაკლი ღარიბაშვილი და, ალბათ, რთულია არ დაეთანხმო, ვინაიდან ის რიტორიკა, რომელიც გვესმის უკრაინიდან, ამყარებს ვერსიას, რომ სააკაშვილის ჩამოსვლის მოტივი იყო დესტაბილიზაცია და უკრაინის პარა-

ლელურად, მეორე ფრონტის ხაზის გახსნა საქართველოში? რამაზ საყვარელიძე: არ მიკვირს ასეთი ვერსია რომ გაჩნდა. რატომ ჩამოვიდა სააკაშვილი? — როცა ეს კითხვა ტრიალებდა, მაშინ მქონდა ვერსია, რომ რაღაცა ხდება უკრაინაში და ამიტომ ჩამოვიდა. ანუ, უკრაინიდანაც გამოიპარა და შემოიპარა საქართველოში. იყო მაშინ ვერსიები, რომ საქართველოში დესტაბილიზაციის მიზნით შემოვიდა, მაგრამ ეს რომ ნდომოდა, უკრაინიდან ჩუმად გამოსვლა რაში სჭირდებოდა? სიმართლე გითხრათ, უკრაინიდან გამოპარვა არც იმ შემთხვევაში არის ლოგიკურად გასაგები, თუ ვიგულისხმებთ, რომ უკრაინაში ომი მნიფდებოდა და ამიტომ გამო-

იპარა. სააკაშვილს რომ განეცხადებინა: მივდივარ საქართველოში იმისთვის, რომ ქართველები შემოვუერთო უკრაინის ბრძოლას, სულ ტაშისკვრით გამოისტუმრებდნენ, მაგრამ რატომ გამოიპარა უკრაინიდან არაჟანში ჩამჯდარი, ჩემთვის გაუგებარია. — უკრაინის პრეზიდენტის ოფისის ხელმძღვანელის მრჩეველის ალექსი არესტოვიჩის განცხადებით, საქართველოს მთავრობას აქვს ისტორიული შესაძლებლობა, დაიკავოს აფხაზეთი და სამხრეთ ოსეთი. ამბობს, რომ არც მოლდოვის და არც საქართველოს ხელმძღვანელობა მზად არ არიან, ენ. მეორე ფრონტის შესახებ გადამწყვეტილება მიიღონ. გზავნილი, რომ სააკაშვილი ომს დაიწყებდა, რეალურია?

შესაბამისად თუ არა, ომის ახალი ფრონტის ხაზი უკრაინის შემდეგ მოლდოვაშიც გაიხსნას? ვის აძლევს ხელს უკრაინის მეზობლად მყოფი დე-ფაქტო დნესტრისპირეთში პროვოკაციების მოწყობა? ხომ არ არსებობს საფრთხე, რომ მოლდოვის შემდეგ ფრონტის ხაზი საქართველოშიც გადმოვიდეს? რატომ საუბრობს მუდმივად უკრაინის მაღალჩინოსნების ნაწილი ამ ფრონტის აუცილებლობაზე, რომლის მეშვეობითაც რუსეთის დასუსტება შესაძლებელია, ან რამდენად შესწევს ახლა პუტინს იმის ძალა, რომ თუნდაც ნაკლებთაგანდაც უსწარიან ქვეყნებთან ახალი ომი წამოიწყოს?

ანალიტიკოსები ფიქრობენ, რომ ლოგიკურად თუ ვიმსჯელებთ, პუტინს ახლა ახალი ფრონტის ხაზების გახსნა არსად არ უნდა აწყობდეს, რადგან მისი სამხედრო პოტენციალი უკვე ორთვიანი ომის ფონზე საკმაოდ სავალალოდ გამოიყურება. მათ უკრაინასთან პროგრამა მინიმუმსაც კი ვერ მიაღწიეს და ხელში რეალურად არაფერი უჭირავთ. საქართველო მით უმეტეს, რუსეთისთვის რიგი გარემოებების გამო, მოლდოვაზე რთული ფრონტის ხაზი იქნება. ამიტომ საუბარი რუსეთის მხრიდან ახალი ფრონტის გახსნაზე, ლოგიკას მოკლებულია. თუმცა პუტინის თავში რა როგორ გადაწყდება, პროგნოზის გაკეთება რთულია.

არალიტერატურულ დნესტრისპირეთში კი ჯარი სრულ საბრძოლო მზადყოფნაშია მოყვანილი. საუბარია 8000-მდე სამხედრო მოსამსახურეზე, რომელთაგან 3000 რუსეთის არმიას წარმოადგენს. ამის შესახებ უკრაინის გენშტაბი იუწყება. პრეზიდენტის ადმინისტრაციაში კი ამბობენ, რომ უკრაინის შემდეგ, არასასურველ სტუმარს უქვე მოლდოვაც უნდა ელოდოს.

საქმი დნესტრისპირეთში მომხდარ აფეთქებებს უკავშირდება. არალიტერატურული რისკისა და სიფრთხილის უწყობის ცნობით, 25 აპრილს ტირასპოლში ამ დრომდე უცნობი ჯგუფი ი.წ. კაპ-ს შენობას ყვავილეთი მხარეში აფეთქებდა. აქამდე ორი აფეთქება დადასტურდა სოფელ მანაქში. ამ ორი რაფიკადაც ციხეში ანაბა გაანადგურდა.

დნესტრისპირეთის დაბომბვას უკრაინას დააბრალებენ?

ნია პუტინს ახალი ფრონტის გახსნისთვის ცხელი დღეს. არათუ მოლდოვაში, არამედ სამხედრო მოქმედების რუსურს ოდესის ასაღებადაც კი აღარ აქვს. ამიტომ ოდესის საპაერო გზით დაბომბვას ახორციელებს, რომ ქალაქის მნიშვნელოვანი ნაწილი დაანგროს. თუმცა ამ დაბომბვას

დაგვეშუქროს, ბენდიანიშვილი ამბობს, რომ რუსეთს ახლა საქართველო, როგორც ახალი თავისუფალი არ უნდა აწყობდეს. მით უმეტეს უკრაინიდან ჯარების ისევე საქართველოში გადმოსროლა ძალიან რთული იქნება და პრობლემას პრობლემები დაემატება. ამიტომ კონფლიქტოლოგი მიიჩნევს, რომ ამ ეტაპზე პუტინისთვის საქართველო პროორიტი არ არის. თუმცა მის თავში რა როგორ მოიხარება ესეც არავინ ბოლომდე არ იცის.

რაც შეეხება ამერიკის მხრიდან საქართველოსთვის გამოყოფილ 35 მილიარდ დოლარს, რომელიც უკრაინისთვისაა დაგეგმილი, ამის შესახებ უკრაინის მთავრობის განცხადებით, ეს თანხა უკრაინისთვისაა დაგეგმილი, რადგან უკრაინისთვისაა დაგეგმილი.

პანტანო მაისია: არასტოვიჩის ვითარებაში - სააკაშვილი ხელისუფლებაში რომ ყოფილიყო, ახლა თბილისი ხარკოვივით მუდმივი დაბომბვის ქვეშ იქნებოდა!

აფეთქებების გამო პანიკაში მყოფი ადამიანები არალიტერატურული რესპუბლიკიდან მოლდოვის კონტროლირებად ტერიტორიაზე გარბიან. აქ ამბობენ, რომ რუსეთი მოსახლეობის კონფლიქტში ჩათრევას ცდილობს, რის გამოც მოსალოდნელია კიდევ უფრო მძიმე პროვოკაციები.

მოლდოვის პრეზიდენტმა მომხდარის გამო უშიშროების საბჭოს საგანგებო სხდომა მოიწვია. მათ სანდუ ექვობს, რომ ტირასპოლში მომხდარი თავდასხმის მიზანი ვითარების დასაძაბად ხელყოფილი მიზეზის შექმნა და დესტაბილიზაციის გამოწვევაა.

ვითარებას სწავლობს ვაშინგტონი. თავდაცვის მდივანი ნინასნარი შეფასებებისგან ამ ეტაპზე თავს იკავებს, თუმცა ლოიდ ოსტინის განცხადებაში გარკვეული მლელვარება მომხდარის გამო მაინც ითხოვება.

ვიდრე შტატებში ვითარებას სწავლობენ, უკრაინაში პირდაპირ საფრთხეზე ლაპარაკობენ. დავერვის ცნობით, დნესტრისპირეთზე სარაკეტო იერიში იგეგმება, რომელსაც ოფიციალურ კიევის დააბრალებენ. მიზეზი კი ის არის, რომ დნესტრისპირეთს ჩრდილო-აღმოსავლეთით ესაზღვრება

ოდესის ოლქი, რომლის დაკავებას და რეგიონში გაველენის ზრდას ცდილობს საოკუპაციო ძალა.

მოლდოვაში, ძირითადად ეთნიკურად რუსი მოსახლეობით დასახლებულ დნესტრისპირეთში დამოუკიდებლობა 90-იან წლებში გამოაცხადეს. კონფლიქტის გაღრმავებას მოსკოვმა შეუწყო ხელი, რომ სხვა რეგიონების მსგავსად, კიშინიოვზეც ზენოლის ბერკეტი მოეპოვებინა. ამას დაპირისპირება და შეიარაღებული კონფლიქტი მოჰყვა.

კონფლიქტოლოგი ზურაბ ბენდიანიშვილი მიიჩნევს, რომ არ არის გამორიცხული, დნესტრისპირეთში დაწყებული აფეთქებები რუსეთი ფრონტის ხაზის გადატანას მოლდოვის ტერიტორიაზე ცდილობდეს. ამის მიზეზი კი ოდესის ხელში ჩაგდება შეიძლება იყოს. რუსებს ქალაქის სხვაგვარად აღება გაუჭირდება. პუტინის მიზანი ლუგანსკის და დონეცკის ოლქების გათავისუფლებაა, ოდესის გარეშე კი ეს არ გამოვა. ამიტომაც ოდესაზე დარტყმისთვის რუსებს შესაძლოა მოლდოვიური სცენარიც სჭირდებოდეთ.

„ახლა უკრაინაში ომის რა სცენარიც ვითარდება, არ მგო-

სახმელეთო ჯარის შესვლა თუ არ მოხვება, მაინც აზრი არ აქვს. აქედან გამომდინარე, მაინც მგონია, რომ ამავნე წასვლა ძალიან დიდი აბსურდია. თუმცა ფაქტია, რომ ეს რუსების გაკეთებულია და არა მოლდოველების. ისინი ომში ჩათრევაზე ძალიან ფრთხილობენ.

თუმცა უნდა აღინიშნოს, რომ მოლდოვის სამხედრო პოტენციალი ძალიან სუსტია და ის საქართველოზე უარეს დღეშია. სამხედრო წინააღმდეგობის გაწევა სახმელეთო ბრძოლებში საქართველოს უფრო შეუძლია, ვიდრე მათ. ამიტომ შესაძლოა, რუსებს კიდევ გაუადვილდეთ, თუკი ამას გადაწყვეტენ. არაა გამორიცხული რუსეთმა უკრაინაში წარუმატებელი ომის ფონზე, სუსტი თავდაცვისუნარიანი მოლდოვის დაკავება გადაწყვიტოს. მაშინ ეს უკვე უკრაინაში ოპერაციაზე უარის თქმას ნიშნავს. მიუხედავად მოლდოვის სუსტი ჯარის, რუსებს თავისი მინიმალური რეზერვიდან ჯარების გადასროლა მოუწევს. მერე ამ დაკავებულ ტერიტორიას ხომ გაკონტროლება უნდა და არ გამოვირცხავ პუტინის თავში ეს აზრი იზაღებოდეს“, - ამბობს ბენდიანიშვილი.

რაც შეეხება საქართველოს და იმ საფრთხეს, რომელიც შესაძლოა მოლდოვასთან ერთად

ლიონს, რომელიც ჩვენი ძვირფასი თავდაცვას უნდა მოხმარდეს, კონფლიქტოლოგს მიაჩნია, რომ ეს სიმბოლური დახმარებაა, რომელიც ამერიკა მიზანშეწონილად უკრაინას აძლევს. ისინი ომში ჩათრევაზე ძალიან ფრთხილობენ.

სამხედრო ანალიტიკოსი ვახტანგ მაისია კი ფიქრობს, რომ ახლა იმდენად რთული ვითარებაა, რეალურად ვერ გაიგებს ადამიანი ვისი ინტერესები სად იკვეთება. მაისია მიიჩნევს, რომ დნესტრისპირეთში შევლა უკრაინასაც აწყობს და მათ ამის შესახებ მზადყოფნაც კი გამოთქვს. ამიტომ გამორიცხული არაა, რომ უკრაინა პრევენციულად მოელოდეს და რუსეთს ასწრებდეს.

„ოდესის მიმართულებით რუსეთის მიერ ოკუპირებული დნესტრისპირეთიდან რეალური საფრთხე მოდის და დამოკვეს მასწავლებელი არის. პუტინს ომის მეორე ფაზის სამხედრო მიზნები უკვე მკვეთრად აქვს გაცხადებული.“

იხ. 9 გვ.

— ძნელი სათქმელია, იმ მომენტში სააკაშვილი რას გადაწყვეტდა, იმის გათვალისწინებით, პოლიტიკაში რომელი ფაქტორი როგორ დასაზღვრებოდა. ამერიკის და ევროპის მხარდაჭერას რომ ნახავდა, ასეთ შემთხვევაში შეიძლებოდა გაჭირდიყო წინა პლანზე და გამოეცხადებინა, რომ საომარ მოქმედებაში უნდა ჩავერთოთ, რაც მას სჩვეოდა. გვახსოვს, რომ საერთაშორისო მისიებებში ჯარისკაცების გაშვება სააკაშვილმა დაინიშნა და ქართველი სამხედროები ჩართო ევროპის სხვადასხვა საბრძოლო მოქმედებებში. ამ ტიპის რისკის განწევა საკუთარი ჯარისკაცების წინააღმდეგ უცხო არ იყო სააკაშვილისთვის. ასე რომ, შეიძლება აქაც ამ რისკზე ადვილად წასულიყო. მოგეხსენებათ, დღევანდელი ხელისუფლება სწორედ იმიტომ არიდებს თავს საომარ მოქმედებებში ჩართვას, რომ ერთი მხრივ უფრთხილდება ჯარისკაცების განიშვას, მეორე მხრივ უფრთხილდება მშვიდობიან მოქალაქეებს.

— როგორ ფიქრობთ, რატომ არ ჩქარობს დასავლეთი და აშშ, რა გათვლა აქვთ?

— არ ჩქარობენ, იმიტომ რომ უნდათ რუსეთს მოუსწროს ეკონომიკურმა სანქციებმა. ჯერჯერობით რუსეთი არის

რეზერვების ხარჯზე, რომელიც ივნის-ივლისის თვეში დაილევა და ამის მერე რეალურად ექნება საქმე სანქციების შედეგებთან. სანქციების შედეგები კი ისეთი იქნება, რომ რუსეთი თავის უზარმაზარ ტერიტორიაზე ტრანსპორტირებას ვერ შეძლებს. ვერ შეძლებს რეგიონების დაფინანსებას.

ასევე — იმ რეგიონების დაფინანსებას, რომელიც ოკუპირებული აქვს. ჩვენთვის ეს არის აფხაზეთი და ცხინვალის რეგიონი. მათ დაფინანსებას რომ ვერ შეძლებს, ეს ფაქტია, რადგან უკვე გააფრთხილა, რომ 18%-მდე შემცირდებათ დაფინანსება. თუკი დაფინანსება შეუმცირდება ამ რეგიონებს, მერე რეგიონების წინაშე თავად დადგება ოპიქტურად საკითხი — სად ურჩევნიათ ყოფნა — იმ რუსეთთან, რომელსაც ფინანსები არ აქვს, თუ სადმე სხვაგან, მაგალითად, თუნდაც — საქართველოში.

— საქართველოს თემა ჯერჯერობით აქტუალური არ არის, თუმცა გარკვეული ნიშნები უკვე არსებობს...

— საქართველომ ადრე თქვა, რომ ჩვენ უარს ვამბობთ ძალისმიერ მეთოდებზე და ოკუპირებული რეგიონები მშვიდობიანად უნდა შემოვირიგოთ. აი, ამ მშვიდობიანი შემოვირიგ-

ბის პირობები იქმნება ნელ-ნელა. ამ დროს უკრაინას სჭირდება, რომ შენობით შეხვიდე ამ რეგიონში, რაც საკუთარი განცხადების ლაღაში იქნება, გარდა ამისა, წამებებიან მდგომარეობაში აღმოჩნდები. ანუ, თუ ქართველი იარაღს მოკიდებს ხელს ამ ტერიტორიების აღსადგენად, რამდენიმე ათწლეული ისევე მტრად გადაიკიდებს აფხაზეტსა და ოსებს. თუ რამე რწმენა გაუჩნდათ ქართველებთან ერთად თანაცხოვრების, ეს რწმენა ძალიან მალე ანულირდება. ასე რომ, ამ მხრივ სა-

ქართველო გაიმარჯვებს თუ არა, უკვე მნიშვნელობა არ აქვს, რადგან ადამიანური მთლიანობის და ურთიერთობის აღდგენის შესაძლებლობა დაიკარგება. ჩვენ დავკარგავთ აფხაზეტსა და ოსებს. ეს უფრო დიდი დანაკარგი იქნება, ვიდრე ტერიტორიული დანაკარგი. ასე რომ, ჩვენთვის ამ მოწოდების აყოლა, რომ ახლა სუსტია რუსეთი და იარაღით დავიბრუნოთ ტერიტორიები, ბევრი თვალსაზრისით მიუღებელია.

თამთა ძარჩავა

სიფრთხილე გგმართებს!

ქვეყნის მტრის ანვესს არ მოედო, ქართველო ხალხო, მის სატყუარას პირი არ ახლო, თორემ სამშობლოს თავზე დაგვამხობს, ხომ ხედავ, ჩქარობს, კვლავ ვიხილოთ არხილოს კალო, და უგუნუნთა სისხლის მოწამვლით მტკვართან მკვლელობა ასიათას ახალ მოწამის!

ალექსანდრე შენგელია

1922 - წელი, როგორც ჩუსეთისა და მისი მეზობლების ბედი განსაზღვრა

საიღუპელ უმჯობესი

1922 წლის 16 აპრილს საბჭოთა რუსეთმა გაარღვია სრული საერთაშორისო იზოლაცია: ხელი მოაწერა ხელშეკრულებას ვაიმარის გერმანიასთან. პირველი მსოფლიო ომისა და ვერსალის ხელშეკრულების შემდეგ ორივე ქვეყანა ფაქტობრივად დიპლომატიურ იზოლაციაში იმყოფებოდა.

რაპალოს ხელშეკრულებამ ალადგინა დიპლომატიური ურთიერთობები ორ ქვეყანას შორის და გზა გაუხსნა ეკონომიკური თანამშრომლობის გადარსებებს. მიუხედავად იმისა, რომ პაქტი არ შეიცავდა სამხედრო დებულებებს, ის მაინც იძლეოდა ინტენსიური თანამშრომლობის საშუალებას. ვერსალის ხელშეკრულების დარღვევით 1922 წლის ზაფხულში მხარეებმა რამდენიმე საიდუმლო შეხვედრა გამართეს. მომდევნო რამდენიმე წლის განმავლობაში გერმანიამ საბჭოთა კავშირში გახსნა საავიაციო სკოლა, ქიმიური იარაღის ქარხანა და სატანკო პოლიგონი.

ბორის პილნიაკი

„ამ ბაზუმბა ხელი შეუწვევს წითელი არმიის მოდერნიზაციას და გადამწყვეტი როლი შეასრულებს სამხედრო ტექნოლოგიების განვითარებაში, რამაც შესაძლებელი გახდება გერმანიის არმიის ხელახალი აღორძინება პიტლერის მმართველობის დროს“, - წერს ანალიტიკოსი იან ჯონსონი.

გერმანიაში რაპალოს ხელშეკრულების ხელმოწერა ზოგიერთებმა აღიქვეს როგორც მათი ქვეყნისთვის მოსალოდნელი „ებრაულ-ბოლშევიკური საფრთხის“ ნიშანი. ამან გამოიწვია უკიდურესი მემარჯვენეებისა და მათი დამფინანსებლების აქტიურობის გაზრდა. 1922 წლის ივნისში, ხელშეკრულების ხელმოწერის ორი თვის შემდეგ, გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრი ვალტერ რატიგაუ მემარჯვენე-ტერორისტულმა დაჯგუფებამ მოკლა. 1922 წლის აგვისტოში მიუნხენში გამართულ მიტინგზე, თავის ერთ-ერთ პირველ საჯარო გამოსვლაში, ადოლფ ჰიტლერმა ილაპარაკა „ებრაული ბოლშევიზმის“ მოახლოებული საფრთხის შესახებ. სწორედ ამ მიტინგზე გამოჩნდნენ პირველად ჰიტლერის „მოიერიშეები“ თავიანთი ცნობილი ყავისფერი პერანგებით. ამავე წლის ოქტომბერში იტალიის პრემიერ-მინისტრი გახდა ფაშისტი ლიდერი, ბენიტო მუსოლინი.

არც ერთი „პრეტიკონი, მეოსნება და მუაბოხა“ ჩვენ გვერდით

1922 წელი ასევე საბედისწერო წელია რუსული კულტურისთვისაც. თუ შევადარებთ 1920 წლის კულტურის კონტურებს (ვიზუალური ხელოვნება, ლიტერატურა, მუსიკა, ცეკვა, გამოყენებითი ხელოვნება და არა მხოლოდ) 15 წლის წინანდელი პერიოდისას, აღმოვაჩინებთ თვალშისაცემ, მკვეთრ ტრანსფორმაციას, რომელსაც ადგილი ჰქონდა დროის ასე მოკლე პერიოდში. ხელოვნებათმცოდნე კამილა გრეი თავის ნაშრომში „რუსული ექსპერიმენტი ხელოვნე-

ბაში: 1863-1922“, 1922 წელს მიიჩნევს ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი კულტურული აღმავლობის, აფეთქების დასრულების წლად.

1922 წელს მწერალმა ბორის პილნიაკმა გამოაქვეყნა იმპრესიონისტული შედეგები „შიშველი წელიწადი“ - პირველი რუსული რომანი, რომელიც მთლიანად დაიწერა 1917 წლის ოქტომბრის გადატრიალების შემდეგ. 1938 წლის 21 აპრილს მწერალი გაასამართლეს სტალინის მოკვლის შეთქმულებაში მონაწილეობის ბრალდებით, იმავ დღეს დახვრიტეს კეფაში გასროლით და დამარხეს მოსკოვში, სასროლით (ღია ტირი) „კომუნარკას“ ტერიტორიაზე მდებარე საფლავში.

იმავ 1922 წელს ევგენი ზამიატინი კითხულობდა თავის დისტოპიურ რომანს, „ჩვენ“, რომელიც მან დაასრულა წინა წელს - ამავე წელს დაწერა წინასწარმეტყველური ესე სახელწოდებით „მე მეშინია“, რომელშიც ამტკიცებდა, რომ თითქოს ბოლშევიკურ სახელმწიფოში არ იყო ადგილი „შეშლილებისთვის, განდევნილებისთვის, ერეტიკოსებისთვის, მეოცნებეებისთვის, მეამბოხეებისა და სკეპტიკოსებისთვის“.

ზამიატინი გარდაიცვალა ემიგრაციაში, პარიზში, 1937 წელს. მიუხედავად იმისა, რომ რომანი „ჩვენ“ ნიუ-იორკში გამოცა ინგლისურად 1924 წელს, იგი საბჭოთა კავშირში, ქვეყნის დაშლამდე მხოლოდ სამი წლით ადრე, 1988 წელს დაისტამბა.

1967 წელს, რუსი წარმოშობის ემიგრანტი კრიტიკოსი მირა გინსბურგი წერდა: „ისევე როგორც (მისაილ) ბულგაკოვი და (ისააკ) ბაბელი, ზამიატინი გვიქმნის წარმოდგენას იმის შესახებ, თუ როგორი შეიძლება გამხდარიყო პოსტრევოლუციური რუსული ლიტერატურა, დიქტატურას ასე დაუნდობლად რომ არ ამოეძირკვა დამოუკიდებლობა, გამბედაობა და ინდივიდუალობა“.

სამოქალაქო ომში გამარჯვებისა და ძალაუფლების განმტკიცების პარალელურად, საბჭოთა ხელმძღვანელობა სულ უფრო მეტ ყურადღებას უთმობდა საზოგადოების შეცვლა-გადაკეთებას. 1921 წელს საბჭოთა მთავრობამ მიზანში ამოიღო რუსეთის მართლმადიდებელი ეკლესია. თავდაპირველად კამპანიის მიზანი იყო რაც შეიძლება მეტი

საკლესიო ქონების ჩამორთმევა, მაგრამ 1922 წლისთვის ლენინს უფრო ამბიციური გეგმები ამოძრავებდა.

1922 წლის 19 მარტით დათარიღებული ჩანაწერის მიხედვით, ლენინმა მოითხოვა „საიდუმლო შეხვედრა“ პოლიტიკურ ლიდერებს, ГПУ-სა და იუსტიციის სახალხო კომისარიატის ხელმძღვანელებს შორის. ლენინი წერდა, რომ უნდა მიეღოთ „საიდუმლო რეზოლუცია“, რომელიც უზრუნველყოფდა ეკლესიის სრულ განადგურებას „დაუნდობელი მიზანდასახულობით და უმოკლეს დროში“.

„რაც მეტი იქნება ამ ნიადაგზე დახვრეტილი რეაქციული სამღვდლოებისა და ბურჟუაზიის რიცხვი, მით უკეთესი, რადგან ამ „აუდიტორიას“ სწორედ ახლა უნდა ჩაუტარდეს გაკვეთილი ისე, რომ მათ ათეულობით წლის განმავლობაში ვერ გაბედონ რაიმე სახის წინააღმდეგობაზე ფიქრი“, - წერდა ბოლშევიკების ბელადი.

პეტერბურგელმა ისტორიკოსმა ალექსანდრე მარგოლისმა რადიო თავისუფლებას 2016 წელს მიცემულ ინტერვიუში განუცხადა, რომ ეკლესიის წინააღმდეგ კამპანია განხორციელდა „ყველაზე ბარბაროსული გზით“:

„რა თქმა უნდა, სამღვდლოება ცდილობდა, როგორც შეეჩერებინა ეს, მაგრამ პასუხი ნათელი იყო: რაც უფრო მეტს ჩამოვახრჩობთ, მით უკეთესი“.

12-13 აგვისტოს ღამეს ბოლშევიკებმა პეტროგრადის მიტროპოლიტ ვენიამინს და რამდენიმე სხვა მაღალ იერარქს წვერი გაპარსეს და ძონძები ჩააცვეს. ასე მოიქცნენ იმიტომ, რომ საცეცხლე რაზმში მყოფ ჯარისკაცებს არ სცოდნოდათ, რომ სიკვდილით სჯიდნენ სასულიერო პირებს. ისინი ქალაქის გარეუბანში დახვრიტეს და სამომავლოდ დაამარხეს.

1922 წელს, საბჭოთა კავშირის არსებობის შეწყვეტიდან ერთი წლის თავზე, ვენიამინი და მასთან ერთად სიკვდილით დასჯილი რამდენიმე პირი წმინდანად შერაცხეს. მათვე მოუწვევს კენოტაფი პეტერბურგის ალექსანდრე ნეველის ლავრაში. კანონიზაციის განკარგულება ბრძანებს, რომ „დახვრეტილთა ძვირფასი ნაშთები, თუ ოდესმე მოხერხდა მათი მოძებნა, წმინდა ნაწილებად უნდა ჩათვალოს“.

ლენინის მსგავსი გეგმები ჰქონდა რუსეთის ინტელექტუალურ ელიტასთან მიმართებითაც. 1922 წლის 12 მარტს გამოქვეყნებულ სტატიაში, სათაურით „მებრძოლი მატერიალიზმის მნიშვნელობის შესახებ“, მან დაგმო ინტელიგენცია, როგორც „კლერიკალიზმის დიპლომირებული ლაქები“, ხოლო დემოკრატია, როგორც „სხვა არაფერი, თუ არა თავისუფლება, იქადაგონ ის, რასაც სარგებელი მოაქვს ბურჟუაზიისთვის, კერძოდ, ყველაზე რეაქციული იდეები, რელიგია, ობსკურანტიზმი, ექსპლუატატორების დაცვა და ა.შ.“

ინტელიგენციის დევნის კამპანია დასრულდა

1922 წლის სექტემბერ-ნოემბერში, როდესაც პეტერბურგიდან დასავლეთის მიმართულებით სამი გემი გავიდა. ГПУ-ს აგენტებმა გემზე შეკრიბეს ქვეყნის მრავალი გამორჩეული მოაზროვნე და მათი ოჯახები, რომლებსაც საკუთრება ჩამოართვეს და ისე დაატოვებინეს სამშობლო. ამ გემებზე, რომლებსაც „ფილოსოფოსთა გემები“ უწოდეს, იმყოფებოდნენ ფილოსოფოსები: ნიკოლაი ლოსკი, იული აიხენვალდი, ნიკოლაი ბურდიაკი, სერგეი ბულგაკოვი, სემიონ ფრანკი და სხვ.

ერთ-ერთმა გემმა ასევე წაიყვანა ივან ილინი, ფაშისტი მოაზროვნე, რომელმაც 1933 წელს დაწერა სტატია სათაურით „ნაციონალ-სოციალიზმი: ახალი სული“. ილინი არაერთხელ შეუქცია ვლადიმირ პუტინს. 2005 წელს რუსეთის პრეზიდენტი პირადად იყო ჩართული ილინის ნეშტის მოსკოვში გადასვენების პროცესში.

1922 წელს რუსეთიდან გაქცეული 300-მდე ინტელექტუალიდან, ცხადია, ყველა ცნობილი არ იყო. მათ შორის ირენ ექიმები, იურისტები, პედაგოგე-

ივან ილინი

ბი, ეკონომისტები და სხვები. რუსმა კინორეჟისორმა ალექსეი დენისოვმა, რომელსაც რუსული ემიგრაციის პირველ ტალღაზე გადაღებული აქვს დოკუმენტური ფილმი „რუსული გამოსვლა“, 2012 წელს განაცხადა, რომ 1922-1939 წლებში საბჭოთა რუსეთიდან განდევნილებმა, საბჭოთა კავშირის დატოვების შემდეგ გამოაქვეყნეს 13 ათასზე მეტი აკადემიური ნაშრომი.

1922 წლის მაისში მოსკოვში ხელოვანთა ჯგუფმა ჩამოაყალიბა რევოლუციური რუსეთის მხატვართა ასოციაცია (АХУХ), რომელიც 1932 წელს შექმნილი საბჭოთა კავშირის მხატვართა კავშირის პირდაპირი წინამორბედი იყო. ჯგუფის იდეოლოგია მდგომარეობდა იმაში, რომ ხელოვნების ნაწარმოები „დიდაქტიკური შინაარსი“ ბევრად უფრო მნიშვნელოვანი იყო, ვიდრე მისი ესთეტიკური ღირებულება.

„ხელოვნება გასაგები და ხელმისაწვდომი უნდა იყოს მასებისთვის“, - აცხადებდნენ მხატვრები, რომლებიც, „გმირული რეალიზმის“ შესაბამისად, თემებსაც „საზოგადოებისა და პარტიის“ საჭიროებიდან გამომდინარე ირჩევდნენ.

1950 წლის დიდი საბჭოთა ენციკლოპედია ამბობს, რომ ჯგუფი იყო იმ პერიოდის „ყველაზე მოწინავე მხატვრული ორგანიზაცია“ და რომ „მან საფუძველი ჩაუყარა საბჭოთა ხელოვნებაში რეალიზმის გადამწყვეტ გამარჯვებას“.

რობერტ კოლსონი, რადიო „თავისუფლება“

ევგენი ზამიატინი და მისი ცოლი ლუდმილა

გვიყვარხართ, აფხაზებო!

მოთმინება, მოთმინება, კიდევ ერთხელ მოთმინება!

გენერალ-მაიორი, შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის ყოფილი უფროსი, ანალიტიკურ ცენტრ „ჯეოქეისის“ მრჩეველი, მასტანბე კაპანაძე ამბობს, რომ საქართველო მიმდევრული უნდა გახდეს აფხაზებისთვის, რომ მოუნდეთ საქართველოსთან ერთად ცხოვრება. მისი თქმით, 2005-2006 წლებში საკმაოდ აქტიური იყო ქართულ-აფხაზური ურთიერთობები, მაგრამ შემდეგ მოხდა ისე, რომ პროცესები გაჩერდა. For.ge მასტანბე კაპანაძეს ესაუბრა.

– აფხაზთა კონფლიქტიდან 29 წელი გავიდა. სამწუხაროდ, კონფლიქტების დარეგულირების თვალსაზრისით, წინ ვერ მივდივართ, მიუხედავად ამისა ქართველებსა და აფხაზებს შორის ადამიანური ურთიერთობები ნარჩუნდება. მაგალითად, ომის შემდეგ უკვე მეორედ, აფხაზები მოდიან და ასუფთავებენ ქართველების მიტოვებულ სასაფლაოებს, რაც პირდაპირ დაკავშირებულია უსაფრთხოებასთან, მაგრამ მივიჩნევ ამ რისკზე. ბატონო ვახტანგ, როგორც სამხედრო, როგორც სხვითი ამ ადამიანური ისტორიის?

ვახტანგ კაპანაძე: საბოლოოდ არ გაბოროტდა ხალხი. ვერ ვიტყვი, რომ დიდი ნაწილი, მაგრამ არის მცირე ნაწილი, რომელსაც ახსოვს კარგი ურთიერთობა ქართველებთან, მეზობლებთან, მეგობრებთან. გარდა ამისა, გამომჩნდა, რომ ბევრი შეცდომები იყო დაშვებული არა მარტო ქართველების მხრიდან, არამედ აფხაზების მხრიდანაც.

ასევე, მნიშვნელოვან ვანიტებს იმასაც, რომ მეზობლებს შორის უფრო არაა სიძულვილი დარჩენილი, რაც მეზობრობის მიმართ პატივისცემას იმსახურებს. კავკასიელებში ცოტად სხვანაირად არის ეს ფენომენი. აქ არ არის მართლ დაპირისპირება და სისხლისღვრა, დაღვრილი სისხლის გარდა არის ერთმანეთის პატივისცემა, ყოველთვის ასე იყო. აფხაზურ ნაწილშიც ძალიან დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ამ ყველაფერს. ტყუილად არ იყო თავის დროზე ძუძუმტეობა ქართველებსა და აფხაზებს შორის განვითარებული, გავრცელებული...

– როგორ ფიქრობთ, ეს გენეტიკური ფენოტიპი თავის დასაცავს პროცესებს?

– ჯერჯერობით, ძალიან მცირე ნაწილზე. მიუხედავად იმისა, რომ ქართველები გამოყარეს აფხაზეთიდან და დევნილად იქცნენ, აფხაზები უფრო არიან გაბოროტებულნი, რადგან ხედავენ, რომ თავიანთი დაღვრილი სისხლით მიიღეს უარესი, ვიდრე ჰქონდათ, შეიძლება ეს ფაქტორიც იყოს. რთულია ასე ზერეულად საუბარი, ალბათ, ეს უფრო სოციოლოგის და ფსიქოლოგის თემაა. დღეს ასეთი ვითარებაა, თუმცა ვფიქრობ, რომ გამოსწორდება.

– ემოციური კადრია, როდესაც ეროვნებით აფხაზი, ისევე აფხაზის მიერ მოკლული ქართველის საფლავს ასუფთავებს. რა თქმა უნდა, ეს ორგანიზებული იყო ისევე ქართველის მიერ და ეს ბოლო წლებია გრძელდება. ამ მოვლენას როგორ ახსნით, როდესაც აფხაზის მიერ დახვრეტილი ქართველის საფლავს, ისევე აფხაზი ასუფთავებს?

– ჩემი, როგორც სამხედროს გადასახედიდან, ეს არის კაცური საქციელი! ეს არის კავკასიელის საქციელი! ეს არის ღირსეული კაცის საქციელი! ყველაფერი ინდივიდუალურია. ეს არის ადამიანობის გამოვლინება! სამწუხაროდ, ამას მასიური ხასიათი არ აქვს. როდესაც

ღვიძებს ვიკვლევდით, ხშირად გვქონდა ექსპედიცია აფხაზეთში, ბზიფის ქედით, არაბიკა, გაგრის ქედი – ეს იყო მაღალი მთის აფხაზური სოფლები, სადაც ნამდვილი აფხაზები იყვნენ. შემოძლია გითხრათ, რომ მე იქ ცუდი ადამიანი არ მინახავს, მიუხედავად იმისა, რომ ათი წელი დავედი იმ მთებში. ძალიან სპეციალური, ნამდვილი კავკასიელი ხალხი იყო, რომელიც ყველანაირად გვერდში დაგიდგებოდა.

მაგრამ, როგორც კი ჩამოხვიდოდი გუდაუთაში, იმ წუთში შეამჩნევდი დაძაბულობას. ეს მაინც იყო რუსული გავლენა და იგრძნობოდა, რომ სპეცსამსახურები მუშაობდნენ ვითარების დაძაბვაზე. რაც დრო გადის, ამაში უფრო ვრწმუნდები. ვიცი მექანიზმები როგორც ხდება სიტუაციების დაძაბვა,

საქართველო მიმზიდველი გახდეს აფხაზებისთვის. აფხაზებს უნდა უნდოდეთ საქართველოსთან ერთად ცხოვრება, რაც არ ნიშნავს იმას, რომ აფხაზობა დაკარგონ და საქართველოში ნამოვიდნენ...

აფხაზ ახალგაზრდებში ძალიან მაღალი პროცენტია ნარკომანიის, კრიმინალის. სოციალური ვითარება ნაღვივალად გასარის-ტარება აქვთ და ის ხომ რეალურია. ზოგადად, ერიბს შორის დაახლოების საბაზისი ძირითადი პირობაა – მოთმინება, მოთმინება და მოთმინება. ძალიან რალაცის მოძაჩვას, ძალიან ბაკმთებას აზრით არ აქვს და არც უნდა ხდებოდეს. მაგალითისთვის შეგვიძლია ვთქვათ ირლანდია და ინგლისი, მამასისხლად იყვნენ გადაკიდებულნი, დაუ-

პრობლემების შექმნა. ახლა გახდა მოდური სიტყვა – ჰიბრიდული ომი, თორემ ეს ჰიბრიდული ომი ყოველთვის იყო და ყოველთვის იყო ასეთი მტკიცეული წერტილები. საბჭოთა კავშირის მიწა-წყალი რომ ავიღოთ, ყველა რესპუბლიკაში არსებობდა მსგავსი მტკიცეული წერტილები შემონახული, რომელიც უნდა გააქტიურებულიყო საჭირო დროს და საჭირო მომენტში.

– პოლიტიკური თვალსაზრისით, წინსვლა არ გვაქვს, პროცესი გაყინულია. თითქოს არის დინებები, მაგრამ არ არის შედეგი. აფხაზები სარგებლობენ ჯანდაცვის პროგრამით, მაგრამ არაფერცტურია, იმერნალეზენ და ისევე ბრუნდებიან. როგორ ფიქრობთ, სახალხო დიპლომატია არის ის გზა, რომელიც შედეგზე იქნება ორიენტირებული და მნიშვნელოვანია ამ რესურსის ამოქმედება, ვიდრე პოლიტიკისთვის ამ პროცესის მიზნობა?

– 2005-2006 წლებში საკმაოდ აქტიური იყო ეს ურთიერთობები. იმართებოდა ქართულ-აფხაზური შეხვედრები, იყო საუბრები, მსჯელობები. კარგად მასსოვს ირაკლი ალასანიამ, როგორც აფხაზეთის მთავრობის თავმჯდომარემ, სერგეი შამბაჯ ჩამოიყვანა საქართველოში. იყო ეს მოძრაობა, მაგრამ შემდეგ მოხდა ისე, რომ ბევრი სუბიექტური და ობიექტური მიზეზის გამო ბევრი რამ გაჩერდა. კიდევ ერთხელ გავიმეორებ, მუშაობდნენ არაკეთილმოსურნეები, რომელთა ინტერესი იყო დაპირისპირების გაღვივება. არ ვგულისხმობ მხოლოდ რუსეთს. თქვენ კარგად მიხვდებით ვისზეც არის ლაპარაკი. ნებისმიერ შემთხვევაში, მთავარი მიზანი უნდა იყოს ის, რომ

თავრებალი ბროლიაი მიდიოდა, მაგრამ დღეს დაწყებული და დალაგებული ურთიერთობა აქვთ ამ ქვეყნის მოსახლეობას ერთმანეთში. რთული, მაგრამ გადაწყვეტილია ის პრობლემა.

– გასაგებია, მაგრამ რა ნაბიჯები უნდა გადავდგათ იმისათვის, რომ აფხაზებს მოუნდეთ საქართველოსთან ერთად ცხოვრება? როგორ გავხადოთ მიმზიდველი, რომ მესამე ძალა, რომელიც პოლიტიკურ ამინდს ქმნის აფხაზეთში, გახდეს მიუღებელი?

– რადგან სახალხო დიპლომატიაზე საუბრობთ, ეს ნიშნავს, რომ აქ ხალხზეა საუბარი და, რა თქმა უნდა, ხელისუფლების ხელშეწყობით. მე არ ვარ პოლიტოლოგი, ჩემი, როგორც სამხედროს გადასახედიდან, შემოძლია ვთქვა, რომ აფხაზებმა უნდა დაინახონ დიდსულოვნება და ის, რაც შენ უპირატესობას გაძლევს მათთან ურთიერთობაში. უფასო ჯანდაცვის პროგრამის გაგრძელება და განვითარება არის საჭირო – მე ასე მიმაჩნია. ძალიან და რალაცის ფორსირებით საქმე არ გამოვა. ნაბიჯ-ნაბიჯ, ძალიან ჭკვიანურად, მეთოდურად, სწორი პოლიტიკით და ურთიერთობითაა საჭირო გამარჯვებამდე მისვლა.

ის, რომ ქართველები აფხაზებს აღიარებენ და მხარში უდგან, ამას მეტი პოპულარიზაცია სჭირდება. მე ვთვლი, რომ ძალიან დიდი პოტენციალი აქვს თურქეთში მყოფ აფხაზობას. მათი შესაძლებლობაც უნდა იყოს გამოყენებული, რადგან დიდი გავლენა აქვთ თვითონ აფხაზეთში. თან არა მარტო აფხაზებზე, არამედ ჩერქეზურ დიასპორაზე, რომელიც ძალიან მძლავრადაა წარმოდგენილი თურქეთ-

ში. სხვათა შორის, ჩერქეზების გენოციდი ქართველებმა აღიარეს. სხვას არავის უღიარებია საბჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე. ალბათ, უფრო მეტი აქტიურობა გვმართებს, მით უმეტეს, რომ ახლა, როდესაც დგება ისეთი გარემო, როდესაც ძალიან გაუჭირდებათ აფხაზებს...

– რას გულისხმობთ?

– რუსეთისთვის დანებებული სანქციების პირობებში უფრო გაუჭირდებათ აფხაზებს. ძალიან დიდი ზენოლა იქნება რუსეთის ხელისუფლებიდან აფხაზური მიწების გაყიდვის შესაძლებლობის მიცემაზე, რასაც დღეს აფხაზები კბილებით იცავენ, მაგრამ რამდენ ხანს გაუძლებენ, არ ვიცი. სომხური მოსახლეობის საკმაოდ დიდი ლობი მხარს უჭერს რუსეთისთვის ამ მიწების მიყიდვის ნებართვას. ასე რომ, ძალიან მტკიცე ული და ფაქიზი თემაა, მაგრამ გადაწყვეტა მაინც შეიძლება.

– აფხაზებმა, რომლებმაც გადააფასეს ყველაფერი და დღეს ქართველების საფლავებს ასუფთავებენ, გამოყენებული რესურსია იგივე სახალხო დიპლომატიის კუთხით?

– უპრეცედენტო ფაქტია. შესაბამისად, გამოყენებაა. თითოეული სიკეთის ჩვენება არის საჭირო. ჯერ ერთი, რომ გაკეთება არის ყურადსაღები და მეორეა, დაინახო. გამკეთებელმა უნდა დაინახოს, რომ შენ მისი სიკეთე დაინახე, რაც ვფიქრობ, ძალიან მნიშვნელოვანია. ჩვენ უნდა ვაჩვენოთ, რომ ვხედავთ მათ მიერ გაკეთებულ სიკეთეს და მზად ვართ ხელი გავუწოდოთ. სახელმწიფო მოწყობიდან არ უნდა დავიწყოთ ლაპარაკი, არამედ პირიქით, ურთიერთობის გამარტივებით უნდა დავიწყოთ, – რასაც მოჰყვება შემდეგი ნაბიჯები. როცა გაღვლეხა ყინული, მერე ადვილია საუბარი. მაღლიერების გრძნობა უნდა იყოს ორმხრივი. ჯერ ჩვენ უნდა დავინახოთ და შემდეგ აფხაზებს უნდა დავანახოთ, რომ ჩვენ ეს დავინახეთ და დავაფასეთ!

ესაუბრა თამთა ძარჩავა

...მის არის ქართულ-აფხაზური ურთიერთობის ისეთი მნიშვნელოვანი ფაქტი, რომ ჩვენთვის ეს ისტორია უნდა გახდეს გავრცელებული. შეიძლება ისეთი დრო დადგეს, რომ ასეთმა პროცესებმა პოლიტიკოსებზეც მოახდინოს გავლენა. რატომ უნდა გადავუხვიოთ მოვლენებს წინ და რატომ უნდა დავეუშვათ ხელმეორედ 90-იანების შეცდომა, მაშინ ჩვენ ადამიანურ ურთიერთობებს არ გავუფრთხილდით და მივიღეთ ის, რაც მივიღეთ. ჩვენ რომ მაშინ ადამიანობა გავგვხსენებოდა და არ გვეძახა „აფსუბო, ღაბრუნდით“, „ოსეებო, თქვენ ჩრდილოეთ ოსეთში გაქვთ და იქ წაღით“, ძალიან ბევრი რამ შეიძლება სხვანაირად დალაგებულიყო. ახლა ამის განმეორებას გვთავაზობს უკრაინული სცენარი. აუცილებელია ფრთხილი პოლიტიკა ვაწარმოოთ კონფლიქტების მიმართულებით, რადგან კონფლიქტების გადაჭრის საუკეთესო გზა არის მშვიდობა და მშვიდობიანი პოლიტიკა. მშვიდობიანი პოლიტიკით რომ გადავჭრათ, დასავლეთის მხარს დაგვიჭირს და რას მთავარი, ამ რეგიონების მოსახლეობას კმაყოფილი იქნება.

რამაზ საყვარელიძე

რა გაძლებს ორშაბათი საღამოებზე?

აშკარად გამოიკვეთა უცნაური კონონომიერება: მას შემდეგ, რაც უკრაინაში ძალიან გამწვავდა ვითარება, ანუ ძალაში შევიდა ომის მეორე ეტაპი, იქიდან იმატა საქართველოს ხელისუფლების ლანძღვა-დამუხანებამ, რომ ის არა და არ ხსნის მეორე ფრონტს და ამიტომ ლამის მოლაღობა. თბილისში კი მეცხრე ტალღას უწია ნაცმოძრაობის ღრიალა მოთხოვნამ „წამებითა და არადადამიანური მოპყრობით სიკვდილის პირამდე მისული“ მესამე პრეზიდენტის სიცოცხლის გადასარჩენად, სამკურნალოდ სადმე უცხოეთში გადაყვანის შესახებ (აქვე ისიც შეიმჩნევა, რომ თუ საზღვარგარეთ გაგზავნა არ გამოვიდა, უბრალოდ, მისი ციხიდან გათავისუფლება იკმარება).

ამრიგად: ომის ახალ, უმწვევეს ეტაპზე გადასვლა, საქართველოს ამ ომში ჩართვის მოთხოვნა და „თავისუფლება მიშას“ გაერთიანდა. მაგრამ რა შეიძლება იყოს ამ მოვლენებს შორის საერთო, სად ერეკლე და სადა...

არადა, ეს საერთო, მიზეზ შედეგობრივი კავშირი არსებობს. ამაზე ოთხშაბათს ილაპარაკა „ქართული ოცნების“ თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ. კერძოდ იმის შესახებ, რომ უკრაინის ხელმძღვანელობის დაჟინება, უფრო ზუსტად ახირება, საქართველო მეორე ფრონტს რატიმ არ ხსნისო, გვაფიქრებინებს, რომ ამის თაობაზე (იმაზე, რომ საქართველოს შემთხვევაში საქართველო თავის ტერიტორიაზე მეორე ფრონტს გახსნიდა) შეთანხმება უთუოდ იყო კივეში მყოფ მესამე პრეზიდენტთან, უკრაინის ხელისუფლების მალაჩინოსან მიხეილ სააკაშვილთან და ამ პირობისთვის ნიადაგის მოსამზადებლად, ანუ „მომწიფებული რევოლუციის მოსახდენად“ და ქვეყნის რუსეთთან საომრად აღსაგზავნელად ის სამშობლოში შემოგზავნეს – არაჟნით შელოპრეს და ტრაილერით შემოაძვრინეს...

მაგრამ ის, რომ რევოლუციის ექსპორტიორს ტრაილერიდან პირდაპირ რუსეთის მეთორმეტეში ამოაყოფინეს თავი, მეტროპოლ უკრაინას ნაკლებად ალელვებს. მეფე მოკვდა, გაუმარჯოს მეფეს! მას ხომ დარჩენა მემკვიდრენი, ჰოდა, მოცემული პირობა უნდა შესრულდეს...

დაახლოებით ასეთი სქემა წარმოადგინა ირაკლი კობახიძემ. მაგრამ მე პირადად ამ მსჯელობის მართებულობაში თვით სქემამ კი არ დამაჯერა, არამედ იმ საპროტესტო ქარშისხალმა, რაც ამ განცხადებას მოჰყვა. ქარიშხალი კი უმაღლესი სინჯისაა. ვისაც არ ეზარებოდა, თავი გამოიღო და პირი აიქაფა. განსაკუთრებით ნაცმოძრაობის ორმა გეგმატმა, ლევან ხაბეიშვილმა და აკაკი მინაშვილმა გაგვიკეთა ჰიპნოზი საფირმო მჭევრმეტყველებითა და ალოგიური ლოგიკით: კობახიძის აზრით, ომი თურმე უკრაინას დაუნყია, რაკი და ამდენი რამ დაუგეგმავსო, მეორე ფრონტის გახსნა იმიტომ გვევალება, რომ უკრაინის დიდი მეგობრები ვართო და ა. შ.

არა, ხაზე, არა, აკო. უკრაინას არავინ აბრალებს ომის დაწყებას, ომი რუსეთმა დაიწყო, ულაპარაკოდ და გადაჭრით. ოლონდ, ომის დაწყება კიევმა კარგახნით ადრე იცოდა, ასევე ზუსტად, ულაპარაკოდ და გადაჭრით!

დასაბუთება გინდათ? ინებთ: გახმაურდა უკრაინის პრეზიდენტის ოფისის მრჩევლის ოლექსი არესტოვიჩის გან-

ცხადება, რომ მისმა მთავრობამ ჯერ კიდევ დეკემბერში იცოდა რუსეთის თავდასხმის კონკრეტული თარიღი, მაგრამ ეს ამბავი დაუმალა მოსახლეობას, რათა „ყოველსმომცველი ქაოსი“ არ გამოენჭია: თურმე მოსალოდნელი ყოფილა მოსახლეობის მასობრივი გაქცევა ქვეყნიდან, 8-12 მილიონი ადამიანის ავტომაგისტრალზე „გამოფენა“ კი შეაფერხებდა სამხედრო ძალების პოზიციებზე მისვლას და ამით კრემლს ხელს შეუწყობდა ბლიცკრიგში.

პირველი, რაც ამ ინფორმაციის გადახარშვისას მოგვივა თავში, ის არის, რომ ხელისუფლებამ, რომელმაც იცოდა, რომ ომი გარდაუვალი იყო, თავის მხრივ ყველაფერი არ გააკეთა მის ასარიდებლად. მაგრამ, ამჯერად, ეს ჩვენი საქმე არ არის. აქ გადაწყვეტი გახლავთ ხაბეაკოს და ძმთა მათთა „მთავარი არგუმენტი“, თითქოს „ქართული ოცნება“ ამტკიცებდეს, ომი უკრაინამ დაიწყო. ეს ისეთივე სიცრუეა, როგორც მათი ყველა „მტკიცებულება“.

სიმატეში კი ეს გახლავთ: თუ უკრაინის მთავრობამ ჯერ კიდევ 2021 წლის დეკემბერში იცოდა რუსეთის თავდასხმის უზუსტარი თარიღი – 2022 წლის 24 თებერვლი, სიტუაციაში ისიც იცოდა, რომ ომი უთუოდ მოხდებოდა სადაცაა გაზაფხულში. აქედან გამომდინარე, სწორედ აქვს ვერა შეიძინა იმ სინამდვილეში, რომ სააკაშვილი მოსალოდნელი ომის წინ, ოქტომბრის დასაწყისში საეცადებად შეიმოგზავნეს საპროტესტო, რათა „ოცნება“ ხალისუფლებასთან ჩამოშორებინა, რასაც უზუსტარად შესალოვანად თვლიდნენ ადგილობრივი ნაციონალ-სულსტრავიზი. ამ ნიშანდობლივმა ჩამოშორებულმა არისტოკრატის ერთი გოლო განცხადების დედაბრძოლი, არც მოლოდინის, მითუმეტეს არც საპროტესტო სილამაზალოვან არც პოლიტიკურად და არც ინსტიტუციონალურად მზად არ არიან, იმორე ფრონტის გახსნის გადაწყვეტილება მიიღონ. იმის ომის აღდგინება არ არიან. ამის გაკეთება შეუძლო სააკაშვილს“.

ოოო, როგორ სჭირდებათ ომის აბი სიაკაშვილი!
გეგმა-რევოლუციურ-ჯერ არსმე-ნილ-ჯერ არ გაგონილი საქართველოს

ძმური მეორე ფრონტის შესახებ ჯერაც არ ჩამოვარდნილა იშკილებიდან და ყველაფერი კეთდება მის ფეხზე წამოსაყენებლად. ბაკურიანის საიდუმლო სერობა გაიხსენეთ, იქ მოწყობილი ორდღიანი შეხვედრა-სწავლება ხელისუფლების სამოქალაქო პროტესტით მშვიდობიანად დამსობის საკითხზე, სადაც ოპოზიციის, ენჯოების და მედიის სპეციალურად შერჩეული წარმომადგენლების გაჯაშუშებას წარმართავდა ამერიკელი ფინანსისტი, არაძალადობრივად ხელისუფლების დამსობის სპეციალისტი პიტერ აკერმანი (სხვადა შორის, ამ აკერმანმა გუშინ წინ თქვენი ჩირი წაიღო). შეკრებილთ თავში უტენიდნენ, თუ როგორ უნდა გამოიყენო ხელისუფლების არაძალადობრივად შესაცვლელად არსებული საზოგადოებრივი უკმაყოფილება.

აი, ამ „ბაკურიანის სწავლების“ შემდეგ-შემადგენელი მგონია ამ დღეებში სააკაშვილის გადარჩენის გააფთრებულ კამპანია და 25 აპრილს გავრცელებული ფარული აუდიოჩანაწერიც, თითქოსდა ექს-პრემიერ ბიძინა ივანიშვილსა და რუს ოლიგარქ ვლადიმერ ვეტუშენკოვის საუბარი. ამ ჩანაწერში ორი სატელეფონო დიალოგი გაერთიანებული, რომლებიც მარტში შემდგარა.

პირველი სატელეფონო დიალოგის დროს ვეტუშენკოვი ივანიშვილს ეუბნება, რომ აქვს იდეა, რომელსაც ვინმე დავითი (იგულისხმება ქართველი ბიზნესმენი დავით ხიდაშელი) ჩამოიტანდა საქართველოში. ასევე ახსენებს ვინმე ალი უეზდენოვს, როგორც თავის მოადგილეს. ლაპარაკია ხორბლის თაობაზე (ექსპორტზე?).

მეორე საუბრის მიხედვით კი ბიძინა ივანიშვილი ვეტუშენკოვს ეუბნება, რომ მისი წარმომადგენელი ალი უეზდენოვი „პრემიერთან გაუშვა“ (იგულისხმება პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ლარიბაშვილი).

აბა, ამ ჩანაწერის გამოქვეყნებას მოჰყვა თუ მოჰყვა ხმაური და ღრიალი. 25-ის გენერალურმა მდივანმა პეტრე ცისკრიშვილმა პარტიის სახელით მრისხანე განცხადება გააკეთა და მოითხოვა „დასავლეთის მხრიდან ბიძინა ივანიშვილისა და დავით ხიდაშელის წინააღმდეგ სანქციების დაწესება“. (აქვე სათქმელად: 26 აპრილს ნაცმოძრაობამ პარლამენტში დაარეგისტრირა განცხადება უკრაინაში რუსეთის მხრი-

დან გენოციდის აღიარების თაობაზე). ერთ-ერთმა ჩვენმა ცეცხლოვანმა ბითურმა ისიც კი თქვა გულმწარედ, ჩვენი ხალხი რომ ვარგოდეს, ამაზე ქუჩაში არ უნდა გამოსულიყო?!

არ გამოვიდა ჩვენი ხალხი ქუჩაში, ჩვენო იმანო! ან, კაცმა რომ თქვას, რატომ უნდა გამოსულიყო? რა არის ასეთი საქუჩო ამ ჩანაწერებში? პრემიერ ირაკლი ლარიბაშვილის გაკვირვებისა არ იყოს, მერე რა? რა იკითხება ასეთი კრიმინალური ამ ძალად ფათერაკიან ჩანაწერებში?

არადა, პარლამენტის მემარცხენე, შარიანმა ფრთამ უმალ პრემიერის პარლამენტში დაბარება მოითხოვა. ახლაც მზარავს თვალეგადმოკარკლული, ვეფხვივით ნესტოებდაბერილი, ცაში მითგარჭობილი სალომე სამადაშვილი მძულვარებისგან გაყინული ხმით როგორ მოითხოვდა ლარიბაშვილის წითელ ხალიჩაზე გამოძახებას...

ღმერთმა ხომ იცის, რომ არაფერი დაგვიშურებია მეტროპოლი უკრაინისთვის, როგორც იტყვიან, უკანასკნელი პერანგი გაციხადეთ. სამაგიეროდ, კიევ-იდან მომდინარე მღვრიე ნაკადი არ წყდება, უკვე პირდაპირ ლანძღვაზე გადავიდნენ. უკრაინის რადას ფრაქცია „ხალხის მსახურის“ თავმჯდომარე დავით არახაშიამ დაბლა უკბინა სპილო-სა, საქართველოს ხელისუფლებას დააბრალა, რომ იგი თავს იკავებს, რომ რუსეთი ღიად და მკაფიოდ გამოაცხადოს აგრესორადო. თურმე მის ამ განწყობას ადასტურებს ბიძინა ივანიშვილის ახლო კავშირები რუსულ პოლიტიკურ ელიტასთან. ივანიშვილი ქართველ იანუკოვიჩად გადაიტყა და ევროპასა და აშშ-ს ხელმძღვანელობას მოუწოდა პერსონალური სანქციები დაუნქოს მას.

ჩვენზე სრილის ბუზივით ჩაფრენილი ოლექსი არესტოვიჩი კი ცეცხლოვან სალამს (მისი სიტყვებით) გვითვლის და დედაბუდიანად სულ კურდღლებს გვინოდებს...

ასეთია ჩვენი ნაცმოძრაობის პატრიოტული, ქართულ-უკრაინული პოლიტიკის შედეგი. სად მიგვიყვანს იგი სვალ, ძნელი გამოსატყობი არ არის. სააკაშვილის ოჯახიც კი ხელისუფლებას ულტიმატუმს უყენებს, თუ ორშაბათს სალამოდ მიშას ბადენ-ბადენში არ გადააბრძანებთ, მერე თქვენს თავს დააბრალებთ. რა გაძლებს ორშაბათს სალამოდ?!
ალექო ასლანიშვილი

ამერიკა უკრაინელ ჯარისკაცებს ბერბანიაში წვრთნის

ამერიკაში ინსტრუქტორებმა გერმანიასა და ევროპის სხვა ქვეყნებში უკრაინელი სამხედროების წვრთნა დაიწყეს, რათა მათ შეძლონ იმ სამხედრო აღჭურვილობის გამოყენება, რომელიც აგრესორისგან თავის დასაცავად გადაეცათ. ამის შესახებ პენტაგონის სპიკერმა ჯონ კირბიმ განაცხადა.

– ეს სასწავლო აქტივობები ეფუძნება საბაზისო საარტილერიო წვრთნებს, რომლებიც უკრაინის შეიარაღებულმა ძალებმა უკვე გაიარეს სხვაგან, ასევე მოიცავს სწავლებას რადარების სისტემებისა და ჯავშანტექნიკის მართვასთან დაკავშირებით, რომლის გადაცემაც ცოტა ხნის

წინ გამოცხადდა უსაფრთხოების სფეროში დახმარების პაკეტის ფარგლებში, – თქვა კირბიმ.

აქტივობებს კოორდინაციას უწევს შეერთებული შტატების შეიარაღებული ძალების ევროპისა და აფრიკის არმიის (USAREUR-AF) სარდლობა და გერმანია.

კირბის განცხადებით, ამერიკელი ინსტრუქტორების მიზანია, სწავლება იყოს სასარგებლო და კონსტრუქციული, მაგრამ არა დატვირთული, რადგან უკრაინელებს თავიანთ ქვეყანაში გაჩაღებული ომის გამო, არ აქვთ ხანგრძლივი დრო ვარჯიშებისთვის.

რაც კარგია, კარგია!..

დნესტრისპირეთის დაპოვებას უკრაინას დააბრკალებენ?!

მ ი ს ი (მხსენიანი მხარეები)

მთავარი მიზანი ოდესის და ნიკოლაევის დაკავებაა. ეს რუსებმა უკვე დააპოვნეს. ამიტომ გამოცხადებული არაა, პირიქით, დასწრებაზე უკრაინა მუშაობდა. ფრონტის ხაზის გასწვრივ მთლიანად ან სექტორულად ახლა რუსეთს რაში უნდა ან ყოფილიყო, ვერ ვხვდებით. ლოკურად თუ ვიმსჯელებთ ასე, მაგრამ როგორც ვნახეთ, პუტინი ბოლო დროს ლოკისკენ დიდად არ წყალობს, თუმცა თავში როდის რა მოუვა, ვიცნობთ არცის”, – ამბობს მაისაია.

მისივე თქმით, საქართველოს არ უნდა ჰქონდეს იმის ილუზია, რომ თუკი სოსუმში ან ცხინვალში შევალთ, პუტინს არა აქვს იმის რესურსი, რომ წინააღმდეგობა გაგვიწიოს. ჩვენი პოტენციური უკრაინულს ნამდვილად ჩამოუვარდება. უკრაინას სამჯერ მეტი სამხედრო ჰყავს და ახლა ისეთი შეიარაღება აქვს, მგონი რუსეთის შემდეგ რეგიონში ერთ-ერთი სერიოზულია, მაგრამ რუსებისთვის წინააღმდეგობის გაწევა მათაც კი უჭირთ, ბირთვულ შეიარაღებაზე რომ არაფერი ვთქვათ.

„მოლდოვა, ვი ბატონო, ჩვენზე გაცილებით სუსტია და ფაქტობრივად, ჯარი არ აქვას. რუმინეთის იმედზე ყოფნა, ცოტა ფანტაზიაა, რადგან შესაძლოა, რუსეთის გამო დასმარებაზე თავი შეიკავოს. მეორეც, მოლდოვამ დნესტრისპირეთთან ურთიერთობა ძალიან კარგად ააწყო. იქ გადაადგილება და კომუნიკაცია ძალიან თავისუფალია. ჩვენ ასე აფხაზებთან და ოსებთან 2005 წლამდე ვიყავით. მეგრე კი ვითარება ძალიან დაგვიძაბა.“

რაც შეეხება არესტოვიჩის განცხადებას საქართველოსთან დაკავშირებით, ერთი იმაში დავეთანხმებით, რომ მართლაც, სააკაშვილი და მისი პარტია ხელი-სუფლებით რომ ყოფილიყვნენ, ახლა თბილისი ხარკოვივით და ოდესასავით მუდმივი დაბომბვის ქვეშ იქნებოდა. თუმცა იმაზე საუბარი, რომ რუსეთის ძალა არ შესწევს წინააღმდეგობა გაგვიწიოს, ილუზიაა. 58-ე ბატალიონის ნაწილები არსად არ წასულან. თან, მით უმეტეს აქვე მებობლად სომხების და რუსების კოალიციური ჯარია. მართლაც მათ შეუძლიათ ჩვენს თავდაცვის ძალებს წინააღმდეგობა გაუწიონ. ამას პლუს ავიაციის, რომლის გამოყენებაც და ჩვენი ქალაქების დანგრევა პუტინს ძალიან მარტივად შეუძლია”, – ამბობს მაისაია.

ლიკა ბერიკაშვილი

გაანადგურეს ორი სამთავროო კონსტრუქცია

უკრაინის პრეზიდენტის ოფისის ხელმძღვანელის მრჩევლის ალექსეი არესტოვიჩის განცხადებით, უკრაინის შეიარაღებულმა ძალებმა ქალაქ იზიუმთან რუსეთის ორი სამთავროო პუნქტი გაანადგურეს.

მისი თქმით, განადგურებულია ასობით ჯარისკაცი, რომელთა შორის შესაძლოა, რუსი გენერალიც იყოს.

„ორი დარტყმა იზიუმზე, ერთი საპაერო სადესანტო ძალების შტაბზე, მეორე კომბინირებული ძალების შტაბზე. ქვედა საზღვარზე კი, ერთ ადგილას 100 გვამი, მეორეში 200, მესამეზე 100 მაინც... ზედა ზღვრად 200-300-ს ასახელებენ“, – განაცხადა არესტოვიჩმა.

ბიორბი პალანდია: ჩემს უღებეს უბედურს მსოფლიოს ყველაზე დიდი აუდიტორია ათვალიერებს!

„ჯადოსნური ანარქი“ ბინას ზუგდიდში დაიდგმს...

The artist paid great attention to the faces and expressions of his characters. His paintings focus more on gestures than on landscapes and attire. The presented work is a prime example of this. The painting conveys an intimate atmosphere of freedom and energy.

დავბარუნეთ საბჭოთა პერიოდში საქართველოდან გატანილი არაერთი კულტურული ძეგლი, მათ შორის, ნაპოლეონ მესამის კარის მხატვრის ლუი მიულერის უნიკალური ტილო „ჯადოსნური ანარქი“.

საზოგადოებას ვამცნებთ სასიხარულო ამბავი. ერთ-ერთმა დიზაინერმა ფაქტი სასტიკად დაგმო, ნახატს „მეშინური ნიმუში“, ჩვენს მუზეუმს კი „გუბერნიული ექსპოზიცია“ უწოდა...

მეგობრებო, მინდა წარმოგიდგინოთ ერთი ნათელი მაგალითი იმისა თუ რამდენ დაუმსახურებელ ტალანთან, ღვარძლთან და უმადურობასთან გვიწევს შეჯახება, როცა ვცდილობთ ჩვენი საქმე სიყვარულით და ერთუზიანებით ვაკეთოთ...

რამდენიმე თვის წინ კულტურის სამინისტროს და პირადად მინისტრის მხარდაჭერით, სამშობლოში (ხელოვნების სასახლეში) დავაბრუნეთ საბჭოთა პერიოდში საქართველოდან გატანილი არაერთი კულტურული ძეგლი, მათ შორის იყო ნაპოლეონ მესამის კარის მხატვრის ლუი მიულერის უნიკალური ტილო „ჯადოსნური ანარქი“.

ამ ღირსშესანიშნავი მოვლენის შესახებ, რა თქმა უნდა, პრეზენტაციას მოვანყვეთ და საზოგადოებას ვამცნებთ...

გადოებას ვამცნებთ სასიხარულო ფაქტი...

ამის პარალელურად ერთ-ერთმა დიზაინერმა, ფაქტი სასტიკად დაგმო, ნახატს „მეშინური ნიმუში“, ჩვენს მუზეუმს კი „გუბერნიული ექსპოზიცია“ უწოდა (იხილეთ თანდართულ ფოტოში მისი პოსტი) დიზაინერს, „ცნობილი ხელოვნებათმცოდნე“ ერთ-ერთი მუზეუმის ყოფილი დირექტორი აპყვა და მანაც არანაკლები ლანძღვით შეგვაგმო.

ამ დროს ჩვენი გუნდი საქმის კეთებას სიყვარულით მაინც აგრძელებდა...

ობიექტივში კიდევ უფრო ლამაზი და მიმზიდველი მოჩანს... მისი მისამართით ნასროლი ღვარძლი და ბოროტება კი უშედეგო აღმოჩნდა, ამავე გვერდზე საგანგებო მადლობა განთავსდა ყველა იმ ადამიანისა და ინსტიტუტის მისამართით, ვინც ეს შედეგები სამშობლოში დააბრუნა და გამოფენა მოამზადა: მათ შორისაა კულტურის სამინისტრო და მისი ხელმძღვანელი, აქვე არიან: გამოფენის ავტორი მაქსიმ კიკვაძე, ჯგუფის წევრები: ნუცი კაჭახიძე და ირაკლი ზამბახიძე... ვულოცავ საქართველოს მისი მდიდარი წარსულის კიდევ ერთ საერთაშორისო აღიარებას, – წერს გიორგი კალანდია სოცსეტელში.

ინფორმაციისთვის, „ლამაზი ანარქი“ – ხელოვნების სასახლემ დადიანების კუთვნილი ფერწერული ტილო მიმდინარე წლის იანვარში დაიბრუნა.

შარლ ლუი მიულერის მე-19 საუკუნის ნამუშევარი, რომელიც დადიანებმა პარიზიდან ჩამოიტანეს, საბჭოთა კავშირის დროს უცხოეთში აუქციონზე მიზღვრულ ფასად გაიყიდა. მიულერის რამდენიმე დარბაზის დეკორატორის ნახატი თბილისიდან ლონდონში აღმოჩნდა. საბოლოო ბინას კი, ზეთში შესრულებული პორტრეტი, ზუგდიდში დაიდგმს.

გვაქვს რესტავრირებული და სრულად შესწავლილი გულანი

სამართლიანად იუსტიციის სამინისტროს ეროვნული არქივის დოკუმენტების რესტავრაციის ლაბორატორიაში 2022 წლის 3 თვის განმავლობაში რესტავრაცია ჩატარდა 4700-ზე მეტ ფურცელს, 15 გაზეთი, დასრულდა XVI საუკუნის ხელნაწერის – გულანის – რესტავრაცია და სამეცნიერო შესწავლა.

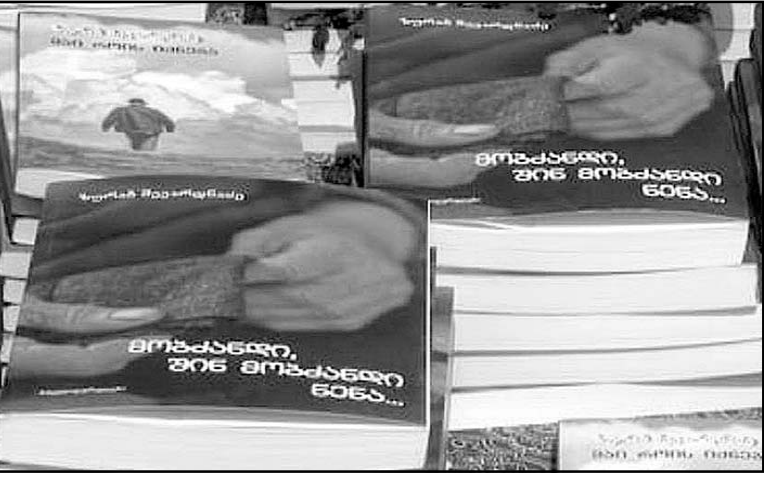
რესტავრირებულ დოკუმენტებს შორის არის საისტორიო ცენტრალურ არქივსა და უახლესი ისტორიის ცენტრალურ არქივში დაცული საარქივო დოკუმენტები, მე-19 საუკუნის ფოტოალბომი, ამავე პერიოდის გაზეთები, ტექნიკური ნახაზები და სხვა. გულანი, ანუ საღვთისმეტყველო-ლიტურგიკულ თხზულებათა კრებული, რომლის რესტავრაციაც დასრულდა და რესტავრატორებმა უკვე აკონკრეტეს მუშაობა, ლევან I დადიანს (1533-1572) ეკუთვნოდა. როგორც მინაწერებიდან ირკვევა, მოგვიანებით ხელნაწერი ქართლის კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორის-შვილის ხელში მოხვდა. კათალიკოსმა გულანი 1706 წელს შიომღვიმის მონასტერს შესწირა. წიგნი ეროვნულ არქივში 1923 წელს შიომღვიმის მონასტრიდან გადმოიტანეს. ხელნაწერი შემკულია 12 მინიატურით – საუფლო დღესასწაულთა სცენებით.

ხელნაწერის რესტავრაცია და მისი მინიატურების საკონსერვაციო სამუშაოები წლების განმავლობაში მიმდინარეობდა. ამასთან, მოხდა ხელნაწერის სამეცნიერო შესწავლა. აღსანიშნავია, რომ რესტავრაციის პროცესში ერთ-ერთი მინიატურის ზურგზე აღმოჩნდა ქართლის კათალიკოს ნიკოლოზ ამილახორის შვილის მიერ სამთავროს ეკლესიასთან დაკავშირებით შედგენილი დოკუმენტის დედანი. დადგინდა, რომ 1692-1695 წლებში შედგენილი საბუთი კათალიკოსის ავტოგრაფიაა.

ქაბაძის გაყიდვების ფოტო საუკეთესო

სამართალიანად ფოტოკონკურსის Pink Lady Food Photographer of the Year 2022 გამარჯვებულები დასახელდნენ. წელს კონკურსში, რომელიც უკვე 11 წელია ტარდება და საკვებისადმი არის მიძღვნილი, 60 ქვეყნიდან ათასობით ფოტოგრაფი მონაწილეობდა.

გამარჯვებულად კი ინდოელი ფოტოგრაფის დედატა ჩაკრაბორტის ფოტო დასახელდა, რომელზეც ქუჩაში ქაბაძის გაყიდველია გამოსახული. ფოტოგრაფმა სურათი სრინაგარში, ქაშირში გადაიღო.

უნიკალური ტერმინები, მთხრობრივი მასალა და ანამოსტიკური გურულები

სამართლიანად კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის სამინისტროს მხარდაჭერით გამოცემული ზურაბ შევარდნაძის წიგნი – „მოძიანდი, შინ მოძიანდი ნენა.“ პრეზენტაცია გურიის მუნიციპალიტეტის სოფელ ზედა ბახვში, წიგნის ავტორის მშობლიურ სახლში გაიმართა.

ლონისძიებებს კულტურის მინისტრი თეა წულუკიანი, მინისტრის პირველი მოადგილე კახა სიხარულიძე, ოზურგეთის მერი ავთანდილ თალაკვაძე, სახელმწიფო რწმუნებული გურიის მხარეში გიორგი ურუშაძე, საქართველოს პარლამენტის და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები, ასევე, წიგნის მთავარი გამომცემელი ესწრებოდნენ.

„ზურაბ შევარდნაძის წიგნი „მოძიანდი, შინ მოძიანდი ნენა“ „კულტურის ხელშეწყობის“ პროგრამის ფარგლებში გამოიცა. წიგნში ხანდაზმული და ღვაწლმოსილი გურულები თავად მოგვითხრობენ გურულ დიალექტზე, თავიანთი განვლილი ცხოვრებისა და გამოცდილების შესახებ. ავტორის მთავარი მიზანია მკითხველის დაინტერესება გურიით, ადგილობრივი კულტურით, ისტორიითა და იქ მცხოვრები ადამიანების ყოფით.

თეა წულუკიანამ ავტორს წიგნის გამოცემა მიულოცა და აღნიშნა, რომ ზურაბ შევარდნაძის მიერ გურულებთან ჩანერგილი საუბრები წიგნად რომ არ გამოცემულიყო, შესაძლოა, დაკარგულიყო უნიკალური ტერმინები და ის ეთნოგრაფიული მასალა, რომელიც თითოეულ მონათხრობშია. ამასთან, მინისტრმა აღნიშნა, რომ კულტურის სამინისტრო გეგმავს ასევე გამოსცეს ლორჯონის ხეობაში ზურაბ შევარდნაძის მიერ შეგროვებული სხვა უნიკალური მასალაც, რომელსაც ის ეთერ თათარაიძესთან ერთად ამჟამად ამუშავებს.

ლონისძიების ფარგლებში, წიგნის პერსონაჟებმა მოწვეულ სტუმრებს თავიანთი შემოქმედება გააცნეს, შესრულდა მუსიკალური და ლიტერატურული ნიმუშები. ავტორთან, ზურაბ შევარდნაძესთან ერთად წიგნზე რედაქტორმა ეთერ თათარაიძემ და ფოტოგრაფმა ზაქარია ჭელიძემ მიუშვეს.

© შთაბრძნა

თურმე, როგორი ფეხილია...

დღეს, ანგოში, რადგან ზოგადსაკაცობრიო ღირებულებებით გაჯერებული ის გრძობა, რომელმაც ინტელექტუალთა აღნიშნული დუეტი დააკავშირა ერთმანეთთან, მარადიულია და მისი ერთ-ერთი წევრი, მიუხედავად შარშან ზეცად ამალღებისა, როგორც ცოცხალი, მართალია განსასვენებელიდან განაგრძობს რჩეულთან ერთად სულიერ თანაცხოვრებას.

პანდემიით გამოწვეული ორწლიანი შემოკლებებითი ვაკუუმის შემდეგ გაკვირვებული დავრჩით, როცა თითქმის გავსებულ კინოთეატრ „ამირანში“ შევედით, მაგრამ რადგან თანდათან ჩვენშიც იმსხვრევა ახლო წარსულის საამური ყოფის დროს დამკვიდრებული სტერეოტიპი – მთავარია რაოდენობა და არა ხარისხი – უპირველესად, შეკრებილთა მრავალსახეობამ და საზოგადოებაში მათმა ცნობადობამ გვიკარნახა, რომ რაღაც არაჩვეულებრივის მომსწრენი უნდა გავმხდარიყავით.

მართლაც, ტრადიციული ქართული ნახევარსაათიანი დაგვიანებით დაიწყო პროექტის „გთხოვთ მომიძღვნათ სასწაული“ დაუფინყარი კულტურულ-შემეცნებითი ღონისძიება

– ეკრანზე დაბადებული კონცერტი, რომელიც, სამწუხაროდ, ძალიან მალე დასრულდა, მაგრამ...

დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, დილაშდე რომ გაგრძელებულიყო, აუდიტორია თანახმა იქნებოდა, მანამდე კი...

მართალია, რამაზ ჭილაძე მხოლოდ ერთი კურსის განმავლობაში გვიკითხავდა ლექციებს, მაგრამ ეს მცირე პერიოდიც საკმარისი აღმოჩნდა, რომ კონკრეტულად ჩვენი და ზოგადად თაობათა საყვარელი ლექტორი გამხდარიყო.

და გვეთანხმებით, სავსებით ლოგიკურია, რომ ჭილაძეთა მოდგმის ღირსეულ წარმომადგენელს ნიკიტურება, უფროს-უმცროსთან თანვისებურად განსაკუთრებული ურთიერთობის უნარი და კეთილშობილება

გამოარჩევდა. თურმე, ეს მხოლოდ ზღვაში წვეთი ყოფილა, მისი სრული პორტრეტის შესაქმნელად კი უკვე დავების ბინადრობა ყოფილა საჭირო.

და აი, „სიყვარულის, მეგობრისა და ძმაცაცის“ გარდაცვალებიდან ათიოდე დღეში მისი 68 წლის მეთუდე, დედაქალაქის მე-6 საავტორო სკოლის ინგლისურის პედაგოგი, დეპარტამენტის ხელმძღვანელი და კათედრის გამგე მანანა ბაქრაძე, რომელსაც, სხვათა შორის, მუ-

სიკალური შვიდწლიანი დაუმთავრებია, მაგრამ ნოტების წერა არ იცის, იწყებს ტექსტებისა და ორენოვანი მელოდების შექმნას. სასწაულია? რა თქმა უნდა.

არადა, ოკეანის გაღმა უმაღლესი განათლების მიმღები ფსიქოლოგისა და ენათმეცნიერის ხელოვნებასთან ზიარებისას ის უფრო გაგაოცებს კაცს, აქამდე რატომ არაფერი იყო ცნობილი, ყოველ შემთხვევაში – ფართო წრისთვის – ბობოქარი წყვილის ცხოვრების ბოჰემური სტილის შესახებ, რომელსაც ამერიკის შეერთებულ შტატებში თუ კუბაში გატარებული ლამაზი „ჯაგაჯუგი“ ამშვენებს. სხვათა შორის, თურმე ქალბატონი მანანასადმი ბატონი რამაზის ერთ-ერთი საყვარელი მიმართვა სიტყვა „მელამაზები“ ყოფილა.

დაბოლოს: ზემოთ რამდენჯერმე ნაიკითხეთ სასწაულად შეფასებული ფაქტების შესახებ და ნურც კომპანია „ZMG ART“ მიმართ დავიშურებთ მსგავს ეპითეტს, რამეთუ ზაზა მარჯანიშვილი და მარინა სალუქვა-

ძემ ჭეშმარიტ პროფესიონალთა გუნდთან თანამშრომლობით 2 თვეში 6(!) კლიპი ჩაწერეს. აღარაფერს ვამბობთ სალომე ნულუკიძის, ლევან ჯაფარიძის, ანდრია გველესიანისა და მათ კოლეგათა უმაღლეს საშემსრულებლო ოსტატობაზე.

მოკლედ, მადლობა ძვირფასებო!
ბია პლატონიშვილი,
ბია გაბრიჭიძე

© ტატამაზა

ეთერის არია ტატოს ჰანგებზე

ძიულონსტა ევროპის ჩემპიონატი ლაშა გუჯაბანიანის განვრთნილმა ფაგორიტმა – საქართველოს ნაკრებმა მთავარი ლიბრეტოისტის (57 კგ) მიერ მოპოვებული ბრინჯაოს მედალით გახსნა

სტარტზე „ჯვაროსანმა“ ზედიზედ ორი ბრძოლა კი მოიგო, მაგრამ

ნახევარფინალში მრისხანე ფრანგ მეტოქესთან დამარცხდა, რამაც მხოლოდ მესამე პრიზიორობის შანსი დაუტოვა, რომელიც ჩეხეთის წარმომადგენლის ძღვევით რეალობად აქცია.

ასევე საპატიო კვარცხლბეკზე ასვლის კანდიდატებად მოვიარებდით ლუხუშ ჩხვიმიანს, ჯაბა პაპინაშვილსა (ორივე – 60 კგ) და ვაჟა მარგველაშვილს (66 კგ), მაგრამ ამჯერად ეს ტიტულივანი კომონოს ოსტატები უმედლოდ დარჩნენ.

ფორუმის მეორე დღეს, მართალია, ყველა უმაღლესი წოდების მფლობელმა ლაშა შავდათუაშვილმა (73 კგ) გაგვანბილა, მაგრამ სამაგიეროდ ხარისხობრივად ფინალში გასულმა ტატო გრიგალაშვილმა (81 კგ) ნაგვნია წინ. მან გადამწყვეტი შერკინება ბელგიელ კასეის მოუგო, რომელთანაც ძველი ანგარიშები ჰქონდა, მათ შორის რევანში მართებდა ტოკიოს ოლიმპიადაზე ნაგებისთვის.

© აუზა

არის „ოქრო“!

ივნისში ჩინეთი მსოფლიოს უნივერსიადას უმასპინძლებს, ხოლო აგვისტოში იტალია – ევროპის ჩემპიონატს წყალში სტომაში.

სწორედ მომავალი ფორუმების წინ გენერალურ რეპეტიციას წარმოადგენდა ბუდაპეშტის „დუნაი არენის“ აუზზე გამართული ტრადიციული პრესტიჟული საერთაშორისო ტურნირი 12 ქვეყნის 85 წარგზავნილის, მათ შორის ქართული ტრიოს (თორნიკე ონიკაშვილი, სანდრო მელიქიძე და ნაკრების დეპუტანტი ირაკლი საკანდელიძე) მონაწილეობით (გუნდის მწვრთნელი – საქართველოს სპორტის სასწავლო სახეობათა ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი ირაკლი ბართაია). მით უფრო დასაფასებელია „ჯვარო-

სანთა“ მიერ სამმეტრიანი ტრამპლინიდან სინქრონულ სტომებში მოპოვებული გამარჯვება ერთბაშად 20(!) ქულით გაუმჯობესებული პირადი რეკორდით, რაც მათ ზაფხულის უმნიშვნელოვანეს ასპარეზობებში ელიტაში დამკვიდრების საფუძვლიან ამბიციას უჩენს.

რომ არა მიკროდოზული მსაჯობა, თორნიკე ონიკაშვილი ერთმეტრიანი ტრამპლინიდან ინდივიდუალურ სტომებშიც ააბიჯებდა საპატიო კვარცხლბეკზე, არადა მან 309 ქულით მე-5 ადგილი ისედაც დაიკავა და თანაც კონტინენტის პირველობაზე მოსახვედრად საკმარისი ნორმატივი – 300 ქულა გადაჭარბებით შეასრულა.

დავძენთ, რომ 20 წლის ირაკლი საკანდელიძემ 3-მეტრიანი ტრამპლინიდან ინდივიდუალურ სტომებში მე-6 შედეგი აჩვენა.

© ლეგიონარი

ისევ გიო!

მსაპნაშთის ლიგა ენდესას შარშანდელი სეზონის საუკეთესო მოთამაშის გიორგი შერმადინის წარმატება რომ შემთხვევითი არ ყოფილა, ამჯერადაც დასტურდება – „ტენერიფეს“ ლიდერი წლეულსაც აღნიშნულ პრესტიჟულ ნომინაციაში გამარჯვების რეალური კანდიდატია

ტრადიციული გამოკითხვა 28 აპრილს დაიწყო და 13 მაისს საღამოს დასრულდება, ხოლო მისი მონაწილეები ორგანიზატორებმა 3 პოზიციაზე დაასახელეს: უკანასაგლეები, თავდაამსხმელები და ცენტრები – თითოეულში 25-25 მოთამაშე. უცვლელია რჩეულის გამოვლენის წესიც – ქომავებთან ერთად საკუთარ ფაგორიტს უპირატესობას მიანიჭებენ მწვრთნელები, თვით კალათბურთელები და ჟურნალისტები, თითოეულ სეგმენტს კი 25-პროცენტიათი ძალა აქვს.

საფეხბურთო მოზაიკა

ათმლიონიანი კონტრაქტი სუთლიანი ვადით ერთ სეზონში მილიონნახევარიანი ანაზღაურებით – ასეთია იმ ხელშეკრულების დეტალები, რომელსაც ზაფხულში, სატრანსფერო ფანჯრის გახსნისთანავე გააფორმებენ ერთმანეთთან ზვიჩა კვარაცხელია და „ნაპოლი“.

იტალიური გრანდის სპორტული დირექტორის კრისტიანო ჯუნტოლის შემდეგ აღნიშნული პროექტის ახლო მომავალში განხორციელების შესახებ უკვე კლუბის მფლობელმა და პრეზიდენტმა, გამოჩენილმა კინომანტმა აურელიო დე ლაურენტისმა განაცხადა პოპულარულ ადგილობრივ რადიოარხთან ინტერვიუში.

მეტიც – ამ დღეებში იქაურმა ქომავებმა ქართველი ლეგიონერის გვარის წარმოთქმისას დაიწყეს ენის გატეხვა და მდგომარეობის გამოსასწორებლად სხვადასხვა შემოკლებული ვარიანტების განხილვას შეუდგნენ.

მოკლედ, ლორენცო ინსინიეს ღირსეული შემცველის დებიუტამდე მარადონას სახელობის სტადიონზე თვეებილა დარჩა.

ახლახან ესპანეთის სამეფო თასის მფლობელის – სევილიის „ბეტისის“ საერთაშორისო აკადემიების ქსელს მექსიკასთან, ერაყთან, ზიმბაბუესთან, ალჟირთან და ამერიკის არიზონას შტატთან ერთად საქართველოც შეუერთდა.

ახალი სპორტული პროექტი 5-დან 18 წლამდე ასაკის 200 ფეხბურთელზეა გათვლილი და იგი ხელს შეუწყობს ჩვენს ქვეყანაში ყველაზე პოპულარული სახეობის განვითარებას, ახალგაზრდები კი ანდალუზიელთა გამოცდილებას გაეცნობიან. „მომავალი ცენტრი ბინას თბილისის ბაქსუფდის საერთაშორისო

სკოლაში დაიდებს, პერსპექტივაში კი პროექტის განხორციელებას არც სხვა ქალაქებში გამოვრცხავთ” – აცხადებს საქართველოში მისი ტექნიკური დირექტორი გიორგი ჩანადირი.

დავძენთ, რომ ჩვენში უკვე დაარსდა აგრეთვე „ინტერისა“ და „ვილიარვალის“ ფილიალები, „საბურთალო“ „ვალენსიასთან“ თანამშრომლობს, ხოლო გიორგი ქინქლაძე „მანჩესტერ სიტის“ აკადემიის გახსნას აპირებს.

თუ „რეალი“, „ბარსელონა“ და „იუვენტუსი“ ევროპის სუპერლიგის შექმნის მცდელობისთვის დაკისრებული სანქციის – 15 მილიონი ევროს ოდენობის ჯარიმის, აგრეთვე ერთ სეზონში ევროტურნირებიდან მიღებული შემოსავლის 5 პროცენტის გადახდაზე იტყვიან უარს, შესაძლოა აღნიშნული კლუბები 2023-2024 წლების ჩემპიონთა ლიგის მიღმა დარჩნენ – იუნყება იტალიური პრესა.

აქამდე მსგავსი ზომები უეფამ ჩავარდნილი პროექტის 9 დანარჩენი მონაწილე ბობოლა კლუბის მიმართაც მიიღო.

რომორც მოსალოდნელი იყო, აგრესორ რუსეთთან სამამულო ომში ჩაბმული უკრაინის ჩემპიონატი იქაური პრემიერლიგის ხელმძღვანელობის გადაწყვეტილებით ვადამდე გამოცხადდა დასრულებულად და ქვეყნის ჩემპიონად დონეცსკის „შახტარი“ აკურთხეს, რომელიც 18 ტურის შემდეგ 47 ქულით ლიდერობდა.

მსაპნაშრ ლა ლიგაში გასულ უქმეებზე კიდევ ერთხელ გაიბრწყინა „ვალენსიას“ ქართველმა მეკარემ გიორგი მამარლაშვილმა, რომელმაც „ლევანტესთან“ ფრედ – 1:1 დასრულებულ შეხვედრაში მეტოქის 5 დარტყმა მოიგერია და მატჩის საუკეთესო მოთამაშედ მიიჩნეს.

პარკირების წესების დარღვევისთვის ჯარიმები იზრდება!

დედაქალაქში სპარაკინგე ავტომობილის მფლობელთა დაჯილდოება

იმისთვის, რომ ქვეითები არ დაზარალებულან და მოძრაობა უფრო კომფორტული გახდეს, მთავრობა სადასამსჯელო ღონისძიებებზე გადადის.

გამოდის, რომ „სითი პარკი“ რისთვისაც დედაქალაქიდან გააძევეს, იმავე გზას ადგას „თბილისის პარკინგი“, რომლის საქმიანობა სატრანსპორტო მანქანების მძღოლებს უკვე ცალმხრივად პრობლემას უქმნის. ცვლილებებზე, რომელიც საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსში უნდა შევიდეს, დედაქალაქის მერმა კახა კალაძემ თბილისის მთავრობის ბოლო სხდომაზე ისაუბრა: „ჩვენ

რაც შეეხება სანქციებს, „ქართული ოცნების“ წევრის ბექა დავითიანი განცხადებით, ტროტუარზე მანქანის პარკირება დაექვემდებარება დაუყოვნებლივ ევაკუაციას.

„მსუბუქი მანქანისთვის გამოყოფილ პარკინგზე ტრაილერის, ავტობუსის და სხვა შეუსაბამო ტიპის სატრანსპორტო საშუალებების

გვაქვს ქალაქში პრობლემები გარკვეული მიმართულებით. ეს არის პარკირებასთან დაკავშირებული პრობლემები. გვინდა ეს ყველაფერი დარეგულირდეს. ვინაიდან ჩვენი სატრანსპორტო პოლიტიკა მოიცავს ამ ყველაფერს, გარკვეული ცვლილებები განხორციელდება კანონში ჯარიმების გაზრდის თვალსაზრისით. რა თქმა უნდა, ჯარიმები არავის უხარისხ, მაგრამ, როგორც ჩანს, ეს აუცილებელია იმისთვის, რომ ქალაქში წესრიგი იყოს“, – განაცხადა კალაძემ.

განხორციელდება ჯარიმის 100 ლარის ოდენობით. იმავედროულად, ზონალური პარკირების სისტემის დანერგვამ განაპირობა ამკრძალავი ნიშნის დაუცველობის და პარკირების წესის დარღვევაზე ჯარიმის 10-დან 50 ლარამდე გაზრდის საჭიროება“, – აღნიშნა დავითიანი.

გარდა ამისა, უქმდება მანქანის საქარე მინაზე ჯარიმის ოქმის დატოვების წესი – სამართალდამრღვევს ოქმს გაუგზავნიან სტანდარტული წესით და, ამავდროულად, მიუვა

სმს შეტყობინება. ამასთან, ავტომობილის მოძრაობა ველოსიპედის ბილიკზე, დგომა ან გაჩერება, ტაქსის პარკირების ადგილზე გაჩერება, სატრანსპორტო საშუალების გზაზე მიტოვება, ელექტროძრავიანი სატრანსპორტო საშუალების დამუშავების ადგილზე პარკირება, შუშ პირებისთვის განკუთვნილ ადგილზე პარკირება, გათვალისწინებული არსებული 50 ლარის ნაცვლად, 100 ლარით. დგომა-გაჩერების წესის დარღვევა ან პარკირების ადგილზე მანქანის გაჩერება, როცა მას შესაბამისი თანხა გადახდილი არ აქვს, 10 ლარის ნაცვლად, 50 ლარით დაჯარიმდება.

თუმცა, აღსანიშნავია ისიც, რომ სპირია შემთხვევები, როდესაც კანონდამრღვევები სწორედ თბილისის მერიის მუნიციპალური სამსახურის თანამშრომლები არიან. მათი ავტომობილები გვევლინება როგორც დგომა აკრძალულია ნიშნებთან, ასევე ზებრა გადასასვლელსა, თუ ტროტუარებზე. სწორედ აღნიშნულ საკითხზე ამხვილებს ყურადღებას „საქართველოს ალიანსი უსაფრთხო გზებისთვის“ თავმჯდომარე და განმარტავს, თუ როგორ უნდა მოიქცნენ მოქალაქეები, როდესაც მსგავს შემთხვევას წააწყდებიან.

„ნებისმიერი, ვინც დაარღვევს კანონს, სათანადოდ უნდა იყოს პასუხისმგებელი კანონმდებლობით და კარგია, რომ ამაზე ვსაუბრობთ. პირველ რიგში, ადამიანებში უნდა იყოს სამართლიანობის განცდა, იმისთვის, რომ მე წავხალისდე, დავიცვა კანონი და ვიგრძნო, რომ ამით კარგ საქმეს ვაკეთებ. მოქალაქეს უნდა ჰქონდეს შესაძლებლობა, დარეგოს 112-ში და მოხდეს სწრაფი რეაგირება. მათ შორის ევაკუაციის ოქმის დატოვება, თუ მსგავსი ტიპის დარღვევას დაადასტურებენ“, – განაცხადა ეკა ლალიაშვილმა.

არღვივება

ლონდა მდივანი

ფილოსოფიის მეცნიერებათა აკადემიური დოქტორი **ლონდა მდივანი** დაიბადა ქუთაისში 1930 წლის 20 ივნისს. ოთხი წელიწადი ქუთაისის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის ლოგიკა-ფსიქოლოგიის განყოფილებაზე სწავლობდა. სტუდენტობის პერიოდში იყო ნიკოლოზ ბარათაშვილის სახელობის სტიპენდიანტი, 1951 წელს, პედინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ასპირანტურაში ჩაირიცხა ლოგიკის სპეციალობით. ცნობილი ქართველი ფილოსოფოსის კოტე ბაქრაძის ხელმძღვანელობით 1960 წელს წარმატებით დაიცვა დისერტაცია და ფილოსოფიის მეცნიერებათა კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხი მიენიჭა. რესპუბლიკური და საკავშირო სამეცნიერო კონფერენციების მონაწილე, ერთი მონოგრაფიისა („მიმართებათა ლოგიკის საკითხისათვის“, 1960) და მრავალი სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი წლების განმავლობაში თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიურ ინსტიტუტსა და თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში, საქართველოს ფილოლოგიისა და სპორტის, აგრეთვე პოლიტექნიკურ ინსტიტუტებში მასწავლებლობდა. 1970 წლიდან თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიული მატერიალიზმის კათედრაზე დოცენტის თანამდებობაზე დაინიშნა. აქედან მოყოლებული მისი სამეცნიერო და პედაგოგიური მოღვაწეობა უფრო ნაყოფიერი გახდა. არაერთ სტუდენტსა თუ ასპირანტს გაუკვალა და დაულოცა გზა ფილოსოფიის მეცნიერებათა მწვერვალებისკენ. ლონდა მდივანი წლების განმავლობაში თსუ-სთან არსებული ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორის სამეცნიერო ხარისხის მიმნიჭებელი სპეციალიზებული საბჭოს სწავლული მდივანი გახლდათ. სამეცნიერო-პედაგოგიურ საქმიანობასთან ერთად ქალბატონი ლონდა აქტიურად თანამშრომლობდა რესპუბლიკურ ფუნდამენტალურ-განათლებლურ, სწორედ ეს მიმართულება უნდა აღინიშნოს, თუ ეკონომიკურ მნიშვნელოვან მოვლენებს. განსაკუთრებით ბოლო წლებში ახლო ურთიერთობა ჰქონდა გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკასთან“. ამავდარი ადამიანი ლონდა მდივანი რამდენიმე დღის წინათ 92 წლისა გარდაიცვალა. ჩვენი გაზეთის რედაქცია თანაუგრძობს და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს!

ბიუჯეტის შემოსავლების არის მრავლობა?!

პირადობის ელემენტარული მოხმობის ღირებულება - 30 ლარიდან 60 ლარამდე. გიომეტრიული პასპორტის კი 100 ლარიდან 150 ლარამდე იზრდება

საზღვარგარეთ მყოფი საქართველოს მოქალაქეები წარმოადგენენ მთავრობისთვის მნიშვნელოვან შემოსავლის წყაროს. მთავრობის განცხადებით, ბიუჯეტის შემოსავლების გაზრდას მიზნად ისახავს პირადობის ელემენტარული მოხმობის ღირებულების ამაღლება. მთავრობის განცხადებით, ბიუჯეტის შემოსავლების გაზრდას მიზნად ისახავს პირადობის ელემენტარული მოხმობის ღირებულების ამაღლება. მთავრობის განცხადებით, ბიუჯეტის შემოსავლების გაზრდას მიზნად ისახავს პირადობის ელემენტარული მოხმობის ღირებულების ამაღლება.

მე-10 სამუშაო დღის გაცემისათვის – მომსახურების საფასური – 230 ლარი; მე-5 სამუშაო დღის გაცემისათვის – მომსახურების საფასური – 230 ლარი და დაჩქარებული მომსახურების საფასური – 70 ლარი. ნეიტრალური სამგზავრო დოკუმენტის განაცხადის შეტანიდან 10 სამუშაო დღის ვადაში გაცემისათვის – მომსახურების საფასურის განაკვეთი 45 ლარია. ერთ-ერთი კანონიერი წარმომადგენლის თანხმობით საქართველოს მოქალაქის პასპორტის გაცემისათვის საკითხის განხილვისა და განცხადების შეტანიდან ერთი თვის ვადაში შესაბამისი გადაწყვეტილების მომზადებისათვის – მომსახურების საფასური – 50 ლარი იქნება. მომსახურების შემდეგი საფასური მოქმედებს საქართველოს მოქალაქის პირადობის ელექტრონული მოწმობის, საქართველოში მუდმივად მცხოვრები უცხოელისა და საქართველოში სტატუსის მქონე მოქალაქეობის არმქონე პირის ბინადრობის ელექტრონული მოწმობების განაცხადის შეტანიდან: მე-10 სამუშაო დღის გაცემისათვის – მომსახურების საფასური – 60 ლარი; მე-5 სამუშაო დღის გაცემისათვის – მომსახურების საფასური – 60 ლარი და დაჩქარებული მომსახურების საფასური – 20 ლარი; მე-3 სამუშაო დღის გაცემისათვის – მომსახურების საფასური – 60 ლარი და დაჩქარებული მომსახურების საფასური – 40 ლარი; მე-2 სამუშაო დღის გაცემისათვის – მომსახურების საფასური – 60 ლარი და დაჩქარებული მომსახურების საფასური – 60 ლარი. იმავე დღის გაცემისათვის – მომსახურების საფასური – 60 ლარი და დაჩქარებული მომსახურების საფასური – 90 ლარი. საქართველოს მოქალაქის პირადობის მოწმობის, საქართველოში მუდმივად მცხოვრები უცხოელისა და საქართველოში სტატუსის მქონე მოქალაქეობის არმქონე პირის ბინადრობის მოწმობების განაცხადის შეტანიდან მე-10 სამუშაო დღის გაცემისათვის – მომსახურების საფასური 60 ლარია. გარდა ამისა, კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში განქორწინების რეგისტრაციისა და მოწმობების გაცემისათვის – მომსახურების საფასური 60 ლარი იქნება. ცვლილებები შეეხება სახელის, გვარის შეცვლის რეგისტრაციისთან და სხვა მთელ რიგ სერვისებთან დაკავშირებულ საფასურებს.

დედაქალაქის შადრევნები ჩაირთო

დედაქალაქში მოქმედი შადრევნები ჩაირთო. ყველა შადრევანი ყოველი წლის პირველი მაისიდან ირთვება და ქალაქს ნოემბრის ბოლომდე ალამაზებს. ინფორმაციას თბილისის მერია ავრცელებს.

მიმდინარე წელს დედაქალაქის შადრევნები ვარკეთილის 3-ის III ა მიკრორაიონში, №325 კორპუსის მიმდებარე არსებულ სკვერში, ვარ-

კეთილის ხევში, გლდანის მერვე მიკრორაიონში არსებულ სკვერში და რიგის ბაღში შეემატა. გარდა ამისა, ბუკიას ბაღში, გელოვანის პარკში, წერეთლის ბაღსა და ნუცუბიძის მესამე პლატოზე მდებარე სკვერში არსებულ შადრევნებს რეაბილიტაცია ჩაუტარდა. თბილისში არსებული 50-ზე მეტი შადრევნის მოვლა-პატრონობას შპს „ეკოსერვის ჯგუფი“ უზრუნველყოფს, ხოლო შადრევნების ნაწილი რაიონული გამგეობების დაქვემდებარებაშია.

უკრაინა 5,5 მილიონად ლტოლვილთა დახმავა

29 აპრილის მდგომარეობით უკრაინა 5 468 629 ადამიანმა დატოვა. ლტოლვილთა უმეტესობა – სამ მილიონზე მეტი ადამიანი პოლონეთში გადავიდა, შემდეგ მოდიან: რუმინეთი, რუსეთი, უნგრეთი, მოლდოვა, სლოვაკეთი და ბელარუსი.

ამასთან, მიგრაციის საერთაშორისო ორგანიზაციის მონაცემებით, დამატებით 7,7 მილიონი ადამიანი უკრაინის ტერიტორიაზე იქცა იძულებით გადაადგილებულ პირად. ორგანიზაციაში განმარტავენ, რომ აღნიშნულ პირებს უკრაინა არ დაუტოვებიათ, თუმცა ომის გამო საკუთარი სახლების მიტოვება მოუწიათ

ანჯელინა ჯოლი უკრაინაში დაზარალებულ ბავშვებს ხვდება

ამერიკელი მსახიობი ანჯელინა ჯოლი ლკოვში, უკრაინაში, ომის შედეგად დაზარალებულ ბავშვებს შეხვდა. მათ შორის იყვნენ მარი-უპოლიდან ევაკუირებული ბავშვები, ასევე, მოხალისეები და ექიმები.

„ომის გავლენა უკრაინელი ბავშვების თაობაზე დამლუბველია. არცერთ ბავშვს არსად არ უნდა უწევდეს სახლიდან გაქცევა, ისინი არ უნდა იყვნენ საყვარელი ადამიანების მკვლელობის მომსწრეები და არ უნდა იხილონ დაბომბვა და სახლების ნგრევა. თუმცა, ამდენი ბავშვისთვის უკრაინასა და მსოფლიოში, ეს უკვე რეალობაა“, – აცხადებს მსახიობი.

ქალის ხასიათი მის ჯიშზე არაა დამოკიდებული

ბსაი დასკვნამდე მასაჩუსეტის უნივერსიტეტის მეცნიერები მივიდნენ. კვლევის ავტორებმა 78 ჯიშის 2100 ქალის გენომი შეისწავლეს და გამოკითხეს 183 ათასი ქალის პატრონი, რომლებსაც საკუთარი ქალის ხასიათის 8 მთავარი თვისება უნდა დაესახებინათ.

შედეგებმა აჩვენა, რომ ხასიათის თვისებების მხოლოდ 9% გამომდინარეობს კონკრეტული ჯიშისადმი კუთვნილებით, 90%-ზე მეტი კი გენებში სხვადასხვა დროს მომხდარ მუტაციებს უკავშირდება.

სამსახურის გახადების სანაცვლოდ... ასე ათასი დოლარი!

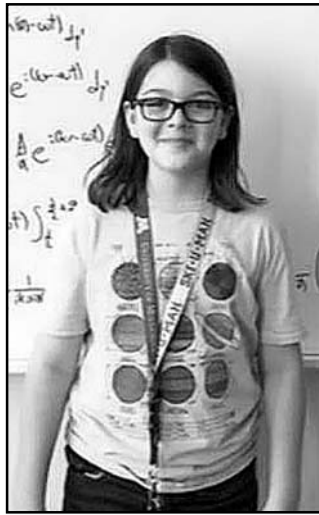
აშშ-ში, მერილენდში მცხოვრები კაცი სამსახურის კენ მიმავალ გზას ადგა, როცა იფიქრა, რომ იმ დღეს სამუშაო ადგილზე მისი ყოფნა აუცილებელი არ იყო, დასვენების დღე აიღო და, სამსახურის ნაცვლად, მაღაზიაში შევიდა. ენ. გადასახევი ბილეთის ყიდვის შემდეგ, 58 წლის კაცმა \$100,000 მოიგო.

როგორც გამარჯვებული ამბობს, თანხას ოჯახს მოახმარა და, შესაძლოა, დასვენებაც მოინდოს. მაღაზია, რომელმაც ბილეთი გაყიდა, \$1,000-ს მიიღებს.

ამერიკელი პუნდრაკინდი

აშშ-ის ქალაქ სენტ-ლუის-პარკში მცხოვრებმა 13 წლის ბიჭმა მინესოტის უნივერსიტეტი დაასრულა და გადამწყვეტა, რომ პროფესორი გახდეს. ელიოტ ტენერი სწავლას მაისში დაასრულებს და ბაკალავრის ხარისხს მიიღებს. მან ფიზიკის ფაკულტეტზე ისწავლა და მისი შემდეგი მიზანი დოქტორის ხარისხის მოპოვებაა. ამასთან, ელიოტი იმედოვნებს, რომ მინესოტის უნივერსიტეტის პროფესორი გახდება.

ვუნდერკინდის დედის თქმით, მისმა შვილმა კითხვა 2-3 წლის ასაკში, დამოუკიდებლად ისწავლა. 9 წლისა ის კოლეჯის წიგნებს კითხულობდა, 2 წლის შემდეგ კი ნორმანდელის საზოგადოებრივი კოლეჯი დაამთავრა.

ქალი საკუთარ კატაზე დაქორწინდა

49 წლის დებორა პოჯი და მისი ოთხფეხა მეგობარი ინდია, ქალის მეგობარმა შეაუღლა. ამასთან, დებორა ამბობს, რომ მის უჩვეულო საქციელს საგნებით ლოგიკური ახსნა აქვს. კერძოდ, წლების განმავლობაში ის სხვადასხვა ბინაში ცხოვრობდა, რომელთა მფლობელებიც სახლებში შინაური ცხოველების შემცველები იყვნენ. ამიტომ, ქალს 2 ძაღლისა და 1 კატის გასხვისება მოუწია. წინააღმდეგ შემთხვევაში, მას გასახლება ემუქრებოდა.

დებორა მიიჩნევს, რომ ინდიასთან ქორწინება მის მომავალ ბინათმფლობელებს დაარწმუნებს იმაში, რომ ქალსა და კატას შორის ძლიერი კავშირია და მათი დაშორება არ შეიძლება.

რაც მოგივა ღვიძლი... ინდურად

ინდოეთში, მაჰარაშტრას შტატში სიძეს ქორწინება დააგვიანდა, რის გამოც პატარძალმა თავის ნათესავზე იქორწინა. ალკოჰოლური ზემოქმედების ქვეშ მყოფ სიძეს ქორწინება დააგვიანდა, რის შემდეგაც პატარძლის მამამ შვილს ახალი საქმრო სტუმრებიდან შეურჩია.

საქორწინლო ცერემონია ადგილობრივი დროით 16:00 საათზე უნდა დასრულებულიყო, სიძე კი ადგილზე მხოლოდ 20:00 საათზე გამოცხადდა.

„ვინაიდან ქორწინებისთვის ყველაფერი უკვე მზად იყო, ჩვენ შვილი ერთ-ერთ ნათესავზე გადათხოვეთ“, – ამბობს პატარძლის დედა.

აუზში ჭყუმაქალაობა ძვირად ღირს

დიდ ბრიტანეთში მაშველებმა აუზიდან სპეციალური ალტურვილობის გამოყენებით ამოიყვანეს ძროხა, რომელიც ფერმის ტერიტორიაზე მდებარე საძოვრიდან გაიპარა და ახლოს მდებარე სახლის ეზოში, აუზში ჩახტა. 600-კილოგრამიანმა ცხოველმა აუზში 4 საათი გაატარა.

ძროხა ადგილობრივი ფერმერის საკუთრებაა და ის უკვე დაუბრუნეს პატრონს.

ი. ჟორდანიას და ა. ხომასურიძის რეკონსტრუქციული ინსტიტუტი აგრძელებს მუშაობას მისამართზე- თევზდორე მღვდლის, 13 ა. VII სართული. ტელ. 224 00 99; 224 00 98. მალე გაიხსნება ქირურგიული და ინ ვიტრო განყოფილება. გისურვებთ ჯანმრთელობას!

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
 შავშავაძის გამზირი №17ა

მთავარი რედაქტორი
სპარტაკ ძოგულია
 599 36-00-35

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი
 599 53-76-16;
ალეკო ასლანიშვილი
 599 56-81-86;

პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაქიძე
 514 33-33-24

გამომცემლობა:
 შპს „ახალი საუკუნე – გაზეთი საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 599 53-76-16; 599 36-00-35
 შპს „თანამდგომარეობა“-გაზეთი საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 ტ: 599 79-76-79
 იზაქაძე სტამბა „კოლორი“
 ე. ბაღდავაძის №3

კოლორი ჰაუზი

uac(უაკ)070.4(479.22) ს-323

2 009882 616932

ავტორთა სახურადლეოლ!
 რედაქციის მიერ შეუქმნათვი მასალაში დანიშნულია ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, გუდაამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიუხსტაზე პასუხს ავტორები.

გაზეთის მომწოდებელი ნომერი გამოვა ოთხშაბათს, 4 მაისს

სა	უსტორი ვაჭარის ქარხნები: აუზ დოლარი - 3.0591; პარკი - 3.2338 ბრიტანული პირამიდა სტატიონები - 3.8471; 100 რუბლი - 4.1294; თურქული ლირა - 0.2063; აზერბაიჯანული მანათი - 1.8047; 1000 სომხური დრამი - 6.8264.	აქციები 2 მაისისთვის ალპინაპალი საპრომოციო: ბარბი - ლაშვილი +8, ლაშვილი +18 მთიანი რაიონები - ლაშვილი +5, ლაშვილი +15 დასავლეთი საპრომოციო: ბარბი - ლაშვილი +7, ლაშვილი +17 მთიანი რაიონები - ლაშვილი +4, ლაშვილი +14 თბილისი: ლაშვილი +11, ლაშვილი +16	დაგვიკავშირეთ, მოგვწერეთ: ტელ: 599-79-76-79, 599-36-00-35 ელ. ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge ვებ-გვერდი: www.sakresp.ge
----	---	---	--